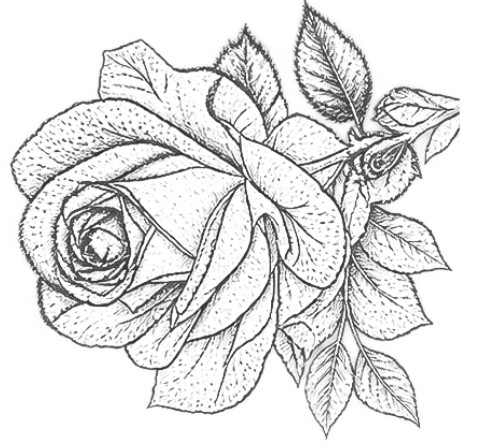

D. Mehmet Doğan'ın Aziz Hatırasına

ULUSLARARASI **15. MEVLÂNÂ** ŞİİR ŞÖLENİ

www.tyb.konya.com www.karatay.bel.tr

www.karatay.bel.tr

www.tyb.konya.com

D. Mehmet Doğan'ın Aziz Hatırasına

ULUSLARARASI 15. MEVLÂNÂ ŞİİR ŞÖLENİ

ISBN: 978-625-5744-38-8

YAYINA HAZIRLAYAN

ATILLA YARAMIŞ

AHMET AKA

TASARIM - BASKI

ÇİMKE YAYINEVİ BASKI TESİSLERİ

Fevzi Çakmak Mahallesi Yeni Matbaacılar Sitesi

Yazar Cad. 10453. Sk. No: 25 Karatay | KONYA

Tel: 0332 342 52 82

KTB Sertifika No: 44399

Eylül 2026 | KONYA

Bu kitap, Karatay Belediyesi ve Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) Konya Şubesinde düzenlenen D. Mehmet Doğan'ın Aziz Hatırasına Uluslararası 15. Mevlânâ Şiir Şöleni ve Atölyesine katılan şairlerin eserlerinden oluşuyor. Kitaptaki şiirler ve özgeçmiş bilgileri şairlerin kendilerince belirlendi ve alfabetik sırayla yayımlandı.

İÇİNDEKİLER

AHMET KÖSEOĞLU / Takdim.....	5
HASAN KILCA / Ön Söz	11
ALTINBEK İSMAİLOV	17
Paradoks	19
İçimdeki Bir Adam	20
ATILLA YARAMIŞ	22
Benim İçin	23
Dünya Toprağı.....	24
BAHTİYAR ARSLAN	26
Leyl Şiirleri I	28
Sen Büyürken	29
BARIŞ CAVİD	31
Ne Edem?	32
Değilim	34
GÜLNAZ CİHAN (Gulnaz Ziangirova)	35
Bir Dua	37
Sessiz	38
HAKAN ŞARKDEMİR.....	39
Tatsız Örgü	40
Küçük Karahindibanın Şarkısı.....	42
HAYRİYE ÜNAL.....	48
Pirus	50
Can Havli	51
HİCABİ KIRLANGIÇ	54
Düzensiz Kıta	55
Dokuz Yaz Daha Eklendi Kırk Yaza.....	57
İBRAHİM DEMİRCİ.....	59
Se Diyecektim	60
İnsanca.....	62

KAMİL UĞURLU	63
Kapı Çalınıyor.....	64
Nehr-İ Aziz.....	66
M. ALİ KÖSEOĞLU	68
Uzak bulutlar kadar yakın	70
Demedim.....	72
MEHMET SOLAK	76
Hiç.....	78
Şehri Kim	81
MUHAMMED EMİN TARİM	83
Ne Eyleyeyim?.....	84
Muhammes Duası	85
MUSTAFA ÖZÇELİK	88
İçimden	89
Temâşâ	91
OSMAN ÖZBAHÇE	93
Sürü.....	94
İyileşen Yaralar İçinde.....	96
ŞEMSETTİN KÜZECİ	98
Ben Kerkük'üm Çanakkale	100
Kerküklüyüm Türkmen'im.....	102
TAHİR SAKMAN	104
Karatay.....	106
İnsanlık Ağarmaz.....	108
VURAL KAYA	110
Çocukluğum Da Öldü Dayımla	112
Mahçup Savaşmasını İlk Ben	113
YUNUS ABU JARAD	114
Dağlar Gibi.....	115
Ölümün Çocukları Var Büyüyecekler	118

Ahmet Köseoğlu

TYB Konya Şubesi Başkanı

ŞİİRİN GÜL BAHÇESİNDEN GELECEĞE

Büyük şair ve düşünce adamı Sezai Karakoç'un şiir ve şair üzerine düşünceleri, şiiri yalnızca bir söz ve estetik meselesi olarak görmenin ötesine taşır. Karakoç'a göre şiir, kulun Yaratıcı'ya samimi yönelişiyle elde ettiği ilahî bir lütuf, bir armağandır. Şiir, hakikatin doğa ve tarih içinde atan nabzı, çarpan yüreğidir. Ruh pencerelerinin Yaratıcı'ya açıldığı ölçüde eser gerçek anlamda şiir değerine ulaşır.

Bu anlayışta şiir, hakikatin dışarıdan soyulup çıkarılabilecek bir kabuğu değildir; hayatın ve insanın hakikatinden çıkarıldığında

geriye can bırakmayacak olan öz, yani kalptir. İmaj ve imge de şiirin kendisi ya da amacı değildir; anlamın akışını, derinliğini ve açılımını sağlayan bir vasıta. Şiirin asıl gücü, kelimelerin gösterişinde değil, kelimelerin ardındaki manaya ulaşabilmesindedir.

Karakoç'un şair anlayışı da şiire yüklediği bu derinlikle bütünlük gösterir. Şair, kelimelere mühürlenmiş hakikati bilen ve onu insan kalbine bir mücevher gibi işleyen kişidir. O, yalnızca kendi duygularını dile getiren biri değil; toplumun uyuşmuş damarlarına

dokunan, manevi ve zihnî bir dırılışe öncülük eden bir toplum önderidir. Bu yönüyle şair, sıradan bakışın ve alışılmış idrak sınırlarının ötesine ulaşmak için sarp ve zorlu hakikat yollarına tırmanan bir dağcıya benzer.

Ve şairlik, bütün bunların ötesinde, Karakoç'un dünyasında gelip geçici bir heves değildir. Şairlik, insanın hayatı boyunca taşıdığı ağır ve kaçınılmaz bir kader hadisesidir. Şair, sözüyle birlikte sorumluluğu da taşır; yaşadığı çağın acısını, arayışını ve umudunu kendi ruhundan geçirerek geleceğe bırakır.

Şiire ve şaire böyle bir anlam yüklediğimizde, şiirin yalnızca güzel söz söyleme sanatı olmadığını; insanın kendisiyle, hayatla, hakikatle ve Yaratıcı'yla kurduğu derin ilişkinin bir ifadesi olduğunu görürüz. İşte bu anlayış, bizi Türk-İslâm şiirinin en büyük gönül duraklarından birine, şiirin aşk ve hakikatle buluştuğu Konya'ya ve Hazreti Mevlânâ'ya götürür.

Konya, şiirin böylesine köklü bir hafızaya dönüştüğü şehirlerin başında gelir. Bu şehirde

şiirin tarihi yalnızca kitaplarda değil; taşında, toprağında, kubbesinde, çarşısında ve insanının gönül dünyasında yaşamaktadır. Çünkü Konya, Hazreti Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin aşkı, birliği, kardeşliği ve insanı insanla buluşturan evrensel çağrısının asırlardır yankılandığı bir gönül şehridir.

Hazreti Mevlânâ'nın şiire verdiği değer ve kurduğu derin dil, bugün hâlâ yolumuzu aydınlatmaktadır. Onun ilhamından hareketle şiirin insanları birbirine yaklaştıran, gönüller arasında köprüler kuran gücüne inanıyoruz. Şiirin bir kalp atışı gibi hissedildiği bu şehirden, Hazreti Pir'in huzurundan bütün dünyaya bir ses ulaştırmak istiyoruz: aşkın, birliğin, beraberliğin, kardeşliğin ve insan olmanın sesi...

Tarih boyunca Konya, yalnızca Mevlânâ'nın değil, aynı zamanda büyük bir şiir geleneğinin de merkezi olmuştur. Mevlânâ'nın gül bahçesinde ya da onun dergâhının çevresinde şiir söyleyen nice gönül erini hayal etmek mümkündür. Sürûrî'den Figanî'ye, Devâmî'den Hasip Dede'ye, Emine Hanım'dan

Hemdem Çelebi'ye, Kemalî'den Naci Fikret'e, Namdar Rahmî'den Nigârî'ye, Tahirî'den Veled Çelebi'ye kadar birçok şair bu topraklarda ses vermiştir. Bu isimler yalnızca kelimeleri değil, toplumun duygu ve düşünce dünyasını da dönüştürmüşlerdir.

Bunun yanında Fuzûlî'nin aşkı, Bâkî'nin zarafeti, Nef'î'nin kudreti, Şeyh Galib'in derinliği ve Yunus Emre'nin sade, arı duru ilahî dili, Türk şiirinin temel taşlarını oluşturmuştur. Yunus Emre'nin "Sevelim sevilelim" çağrısı, Mevlânâ'nın insanı aşka ve birliğe davet eden diliyle aynı hakikatin farklı söyleyişlerdeki yankısı olarak yüzyıllar boyunca gönüllere ulaşmıştır. Bu büyük şiir mirası, Konya'nın ruhunda birleşmiş ve bir medeniyet dili hâline gelmiştir.

Biz, şiirin bu eşsiz gücüne yürekten inanıyoruz. Bugünün şairlerinin de geçmişten devraldıkları bu köklü mirası kendi zamanlarının diliyle yeniden kurduklarını görmek, şiirin derin köklerinden aldığı ilhamı geleceğe taşıdığını bilmek, bu yolculuğun en güçlü dayanağıdır.

İşte bu anlayışla, 1990'lı yılların başından bu yana Konya'da şiiri ve şairi buluşturan bir geleneği sürdürüyoruz. Bugün geldiğimiz noktada yaklaşık otuz beş yıllık bir şiir şöleni birikiminden söz ediyoruz. Bu birikim, yalnızca düzenlenen programların toplamı değil; Konya'nın şiir hafızasına düşülmüş kalıcı bir kayıt ve farklı coğrafyalardan gelen gönül insanlarını aynı iklimde buluşturan büyük bir vefa yolculuğudur.

Bu otuz beş yıl boyunca Konya'ya çok sayıda şair geldi. Bu yıl da Uluslararası 15. Mevlânâ Şiir Şöleni ve Şiir Atölyesi kapsamında yurt içinden ve yurt dışından birçok şairi Konya'da ağırlıyoruz.

Altınbek İsmailov (Kırgızistan), Atilla Yaramış, Bahtiyar Aslan, Barış Cavid (Azerbaycan), Gülnaz Cihan (Tataristan), Hakan Şarkdemir, Hayriye Ünal, Hicabi Kırılancık, İbrahim Demirci, Kâmil Uğurlu, M. Ali Köseoğlu, Mehmet Solak, M. Erim Tarım (Doğu Türkistan), Mustafa Özçelik, Osman Özbahçe, Şemsettin Küzeci (Irak/Kerkük), Tahir Sakman, Vural Kaya ve Yunus Abu Jarad (Filistin) bu yılki şiir iklimimizin misafirleridir.

Ayrıca “Günümüz Şiiri: Fiilî Durum” başlıklı panelde Osman Özbahçe başkanlığında Hakan Şarkdemir, Hayriye Ünal, Mehmet Can Doğan ve İdris Ekinci şiirimizin bugünkü durumunu ele alacaklardır.

Ne var ki bu yıl şiir şölenimizin hüznü daha derindir...

İlk yıllarından itibaren hemen hemen her şiir şöleninde bizimle birlikte olan, Türkiye Yazarlar Birliği’nin kurucu ve şeref başkanı, yol arkadaşımız, ağabeyimiz ve dostumuz D. Mehmet Doğan olmadan ikinci kez bir şiir şöleni gerçekleştiriyoruz.

D. Mehmet Doğan, yalnızca bir kültür adamı değil; aynı zamanda bu yürüyüşün içinde omuz omuza yol aldığımız dava ve gönül insanıydı. O bizim yolbaşçımızdı.

11 Ağustos 2024’teki vefatıyla Rabbine yürüdü; ancak geride bıraktığı eserler, hatıralar ve dostluklar onu yaşatmaya devam etmektedir. Bu yılki Uluslararası 15. Mevlânâ Şiir Şöleni ve Şiir Atölyesi’ni, geçen yıl olduğu gibi onun aziz hatırasına ithaf ediyor; ken-

disini rahmet, minnet ve saygıyla yâd ediyoruz.

Konya’da yaklaşık otuz beş yıldır süren bu şiir şölenleri geleneğinin aynı irade ve kararlılıkla devam edeceğine inancımız tamdır. Bu çabayı yalnızca bir kültür faaliyeti değil, dilimize, edebiyatımıza, şiirimize ve şairlerimize karşı bir vefa borcu olarak görüyoruz.

Şiir yalnızca o günün hatırası olarak kalmamalı; kitaplara girerek geleceğe emanet edilmelidir. Yıllardır bu şölenleri kitaplaştırarak tarihe kayıt düşme gayretimiz de bu anlayışın bir sonucudur.

Bugün elimizde bulunan bu eser, böyle bir vefanın, böyle bir emeğin ve böyle bir şükrün ürünüdür. Bu Güldeste’de yer alan her şiir, farklı gönüllerden yükselen seslerin aynı kitapta buluşması; farklı şehirlerin, ülkelerin ve coğrafyaların Konya’da, Hazreti Mevlânâ’nın manevi ikliminde birbirine yaklaşmasıdır.

Bu vesileyle, bu şiir şöleninin gerçekleşmesine destek veren Kültür ve Turizm Bakanlığı’na, Konya Valiliği’ne ve Karatay Belediyesi’ne; özellikle Karatay Belediye-

Başkanı Sayın Hasan Kılca'ya şiire, şaire ve kültür hayatımıza verdikleri destek ve katkılardan dolayı medyun-u şükranlarımızı sunuyoruz.

Şiir ortamının oluşmasına, şölenimizin hazırlanmasına ve bu geleneğin sürdürülmesine emek veren şair Osman Özbahçe'ye, Atilla Yaramış'a ve Ruşen Eşref Bayraktar'a teşekkürlerimizi sunuyoruz. Bu yılki kitabın hazırlanmasında büyük emek veren, şiirleri bir araya getirerek bu eseri vücuda getiren Ahmet Aka'ya da ayrıca teşekkür ediyoruz.

Bütün bu emekler, aslında şiire duyulan ortak inancın farklı biçimlerdeki tezahürleridir. Çünkü bir şiir kitabı yalnızca sayfalardan oluşmaz; arkasında bir niyet, bir emek, bir dostluk ve geleceğe bırakılmak istenen bir iz vardır.

Ve biz, Hazreti Mevlânâ'nın gül bahçesinden yükselen şiir sesinin daha nice yıllar boyunca sürmesini diliyoruz. Diliyoruz ki Konya, asırlardır taşıdığı şiir emanetini yeni nesillere aktarmaya; farklı coğrafyalardan gelen şairleri aynı gönül ikliminde buluşturmaya devam etsin.

Çünkü söz geçicidir, şiir kalıcıdır. Şair zamanın içinden geçer; fakat gönülden gönüle bırakılan mısra yaşamaya devam eder. Bizim bütün gayretimiz de bu şiir sesinin kesilmemesi, bu emanete sahip çıkılması ve Hazreti Mevlânâ'nın gönül ikliminden yükselen sözün geleceğe ulaşması içindir.

Söz biter, şiir kalır; şair gider, mısra kalır; zaman geçer, gönülden gönüle bırakılan hakikat kalır.

Hasan Kılca

Karatay Belediye Başkanı

GÖNÜLDEN GÖNÜLE BİR ŞİİR ÇERAĞI

Bazı şehirler vardır; tarih onları yalnızca taşlarına, meydanlarına ve eserlerine değil, kelimelerine de emanet eder.

Konya, işte böyle bir şehirdir.

Bu topraklarda söz, yalnızca söylenmemiş; asırlar boyunca gönülden gönüle taşınmış, mısralara dönüşmüş, kitaplarda yaşamış ve nesilden nesile aktarılmıştır. Selçuklu'nun ilim ve irfan ikliminden Mevlânâ'nın çağları aşan sesine, Yunus Emre'den Şeyh Galib'e, nice gönül ve söz ehline uzanan bu büyük miras, Konya'yı aynı zamanda Anadolu'nun şiir hafıza-

sının en güçlü merkezlerinden biri hâline getirmiştir.

Nitekim D. Mehmet Doğan, yıllar önce Konya'yı "Anadolu'da şiirin kaynadığı yer" olarak tarif etmişti. Bu ifade, yalnızca geçmişe ait bir tespit değil; bugün de devam eden bir kültür ikliminin tarifidir.

Bizler de Karatay Belediyesi olarak, böylesine köklü bir mirasın yalnızca hatırlanmasının değil, yaşatılmasının ve gelecek nesillere aktarılmasının sorumluluğunu taşıyoruz.

Bu anlayışla Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi ile birlikte yıllardır sürdürdüğümüz Mevlânâ Şiir Şöleni, bugün artık bir etkinliğin çok ötesine geçerek Konya'nın kültür hayatında kendisine sağlam bir yer edinmiştir. Yıllar içerisinde farklı şehirlerden ve farklı coğrafyalardan şairleri Konya'da buluşturan bu şölen, şiirin ortak dilinde buluşmanın, gönüller arasında köprüler kurmanın ve kültürümüzü dünyaya açmanın güzel bir vesilesi olmuştur.

Şimdi bu güzel yolculuğun 15. durağındayız.

15. Uluslararası

Mevlânâ Şiir Şöleni...

Otuz beş yıl boyunca aynı heyecanı, aynı inancı ve aynı kültür sevdasını taşıyarak bugünlere gelmek, başlı başına kıymetli bir başarıdır. Çünkü kültür faaliyetlerinin gerçek değeri, bir defa yapılmalarıyla değil; yıllar boyunca sürdürülebilmeleri, şehir hafızasında yer edinebilmeleri ve kendilerinden sonra gelecek nesillere bir miras bırakabilmeleriyle ölçülür.

Bu bakımdan Mevlânâ Şiir Şöleni, Konya'da yakılmış ve yıllar

içerisinde büyüyerek devam eden bir şiir çerağıdır.

Bu çerağın ışığında nice şair Konya'ya gelmiş; nice mısra bu şehrin gecelerine, bahçelerine ve gönüllerine karışmıştır. Türkiye'nin farklı şehirlerinden gelen şairlerle birlikte Türk dünyasının ve farklı ülkelerin şairlerinin aynı kürsüde buluşması ise bu şöleni daha anlamlı hâle getirmiştir.

Çünkü şiir, sınırları aşan bir dildir.

Bir şairin kaleminden çıkan mısra, başka bir coğrafyada hiç tanımadığı bir insanın gönlüne dokunabilir. Diller farklı olabilir; şehirler, ülkeler ve hayatlar değişebilir. Fakat insanın sevincini, hüznünü, hasretini, aşkını ve umudunu anlatan şiir, bütün bu farklılıkların ötesinde ortak bir gönül dili kurabilir.

İşte Mevlânâ'nın şehri Konya'da gerçekleşen bu buluşmanın en kıymetli taraflarından biri de budur.

Bu yılki şölenimizin ayrı ve derin bir anlamı daha bulunmaktadır.

Bu kitabı, Türkçenin, kültürümüzün, edebiyatımızın ve mede-

niyetimizin büyük emekçilerinden D. Mehmet Doğan'ın aziz hatırasına ithaf ediyoruz.

D. Mehmet Doğan, yalnızca yazıları ve eserleriyle değil; Türkçeye, edebiyata, kültür hayatımıza ve bu ülkenin müşterek hafızasına duyduğu derin sorumlulukla iz bırakan müstesna bir şahsiyetti.

Onun Konya ile kurduğu bağ, sıradan bir şehir-dostluk ilişkisinin çok ötesindeydi. Konya'da şiiri, Mevlânâ'yı, Türkçeyi ve medeniyetimizin izlerini gördü; Konya da onda kendi kültürel değerlerini önemseyen, savunan ve gelecek nesillere taşıma gayreti içinde olan kıymetli bir münevver buldu. Bu bağın en güzel tezahürlerinden biri de yıllar boyunca Mevlânâ Şiir Şölenlerine verdiği önem ve bu geleneğin yaşamasına sunduğu katkıydı.

Bugün onun adını bu şölenin ve bu kitabın sayfalarında yaşatırken, aslında yalnızca bir vefa borcunu yerine getirmiyoruz.

Aynı zamanda onun önem verdiği bir anlayışı da sürdürüyoruz:

Kültür, emek ister.

Kültür, süreklilik ister.

Kültür, hafıza ister.

Ve kültür, kendisinden sonra gelecek nesillere bırakılmadıkça tamamlanmış sayılmaz.

Bu kitap da işte böyle bir hafızanın parçasıdır.

Burada yer alan şiirler, yalnızca bir şölen gecesinde söylenmiş mısralar değildir. Her biri kendi şairinin dünyasından Konya'ya ulaşan birer ses, birer duygu ve birer izdir. Yıllar sonra bu sayfalar yeniden açıldığında, bugün burada buluşan şairlerin sesleri yeniden duyulacak; bu topraklarda kurulan dostluklar, söylenen sözler ve paylaşılan şiirler yeniden hatırlanacaktır.

Böylece söz, kitapla birlikte zamanın ötesine geçecektir.

Konya'da şiirin kaynağı kurumadan, gönül sözünü kaybetmeden ve bu kadim şehrin kültür iklimini gelecek nesillere taşıyarak çalışmalarımızı sürdürmeye devam edeceğiz.

Bu vesileyle 15. Uluslararası Mevlânâ Şiir Şöleni'nin gerçekleşmesine katkı sunan Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi'ne, değerli şairlerimize, ülkemizin

farklı şehirlerinden ve dünyanın farklı coğrafyalarından gelerek bu büyük kültür buluşmasına ortak olan bütün sanat ve edebiyat insanlarına teşekkür ediyorum.

Başta D. Mehmet Doğan olmak üzere, şiirimize, edebiyatımıza ve kültürümüze emek vermiş bütün gönül insanlarımızı rahmet, minnet ve şükranla yâd ediyorum.

Dileğimiz odur ki;

Konya’da yıllar önce yakılan şiir çerağı daha nice yıllar yansın.

Şairler, farklı coğrafyalardan bu kadim şehre gelmeye devam etsin.

Mısralar gönüllerden gönüllere ulaşsın.

Ve Mevlânâ’nın insanı merkeze alan, sevgiyi, kardeşliği ve gönül birliğini esas alan çağrısı, şiirin diliyle yeni nesillere ulaşmaya devam etsin.

Bu kitap da o uzun yolculuktan geriye kalan kıymetli bir hatıra, Konya’nın şiir hafızasına bırakılmış mütevazı fakat kalıcı bir kayıt olsun.

15. Uluslararası Mevlânâ Şiir Şöleni’nin; Konya’mıza, ülkemizin kültür ve sanat hayatına ve şiir dünyamıza güzellikler getirmesini diliyor, bütün şairlerimizi ve edebiyat dostlarımızı muhabbetle selamlıyorum.

ALTINBEK İSMAİLOV

Altınbek İsmailov, 1982 yılında Kırgızistan'ın Oş bölgesine bağlı Köldük köyünde doğdu. Şiir yazmaya henüz lise yıllarında başlayan şair, 2005 yılında Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Türkoloji bölümünden mezun oldu. Uzmanlık alanı Türk Edebiyatı ve Şiiri, özellikle tasavvuf şairleri ve onların şiirleri üzerinedir. Yunus Emre ve Mevlana'nın şiirlerini Kırgızca'ya tercüme eden İsmailov, bu çevirileri kitap olarak yayımlatmıştır. 2006 yılında Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği Kırgızistan temsilcisi olarak atanan ve aynı yıl Kırgız Millî Yazarlar Birliği üyeliğine kabul edilen Altınbek İsmailov, halen Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Yayınlanmış Eserleri:

1. Süyünün Sultanı Yunus Emre (Sevgi Sultanı Yunus Emre) - Tercüme ve İnceleme, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2005.

2. Süyüünün Sultanı Yunus Emre (Sevgi Sultanı Yunus Emre) - Tercüme ve İnceleme, 2. Baskı, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2010.
3. Taş küzgü (Taş Ayna) - Şiir, Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2008, 2009 ve 2012.
4. Gülistan (Bahtiyar Vahabzade'den Tercüme) - Bişkek: Biyiktik Yayınevi, 2010.
5. Mevlana - Tercüme ve İnceleme, Bişkek: Biyiktik+ Yayınevi, 2017.
6. Ağış Tün (Beyaz Gece) - Şiir, Bişkek: Danek Books Yayınevi, 2020.
7. Safahat (Mehmet Akif Ersoy'dan Tercüme) - Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Yayınları, 2025.
8. Ağış Tün (Beyaz Gece) - Şiir, 2. Baskı, Bişkek: İmak Ofset Yayınevi, 2025.
9. Ağış Tün (Beyaz Gece) - Şiir, 3. Baskı, Bişkek: İmak Ofset Yayınevi, 2026.

Ödülleri:

1. Mevlana Celaleddin Rumi'nin 800. Yıl dönümüne ithaf edilen yarışma Büyük Ödülü (2007).
2. Kırgız Cumhuriyeti Cengiz Aytmatov Devlet Gençlik Ödülü (Diploma) (2010).
3. Kırgız Cumhuriyeti ELTR TV Kanalı "En İyi Uzman" Nişanı (2013).
4. TÜRKSOY teşkilatı "Beş Şair" Televizyon Yarışması Birincilik Ödülü (2015).
5. Kırgız Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı Devlet Dili Komisyonu "Kırgız Dili" Ödülü (2016).
6. Ünlü Kırgız şairi Colon Mamıtov Edebiyat Ödülü (2021).
7. Türkiye Yazarlar Birliği Sezai Karakoç Büyük Ödülü (2022).
8. Kırgız Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Onur Belgesi (2022).
9. Kırgız Millî Yazarlar Birliği Alıkul Osmonov Edebiyat Ödülü (2023).
10. Kırgız Millî Yazarlar Birliği "Altın Kalem" Ödülü (2025).
11. Uluslararası Mehmet Akif Ersoy Edebiyat Ödülü (2026).
12. Uluslararası "Altın Kitap" Edebiyat Ödülü (2026).

PARADOKS

Sen benim en güzel sazımsın,
Büyüleyici, ama kolay kolay çalınmayan.
Ben ise senin besteci eşnim,
En bilinen notaları bile tanımayan...

Sen benim sonsuz, gizemli gökyüzümsün,
Yeryüzünü seyrederek kendi ekseninde dönen.
Ben ise senin astronom eşnim,
Bir teleskobu bile kullanamayan...

Sen benim sırrına varılamayan destanımsın,
Sonunu bir türlü yazamadığım.
Ben ise senin psikolog eşnim,
Tek bir huyunu bile çözemeyen...

İÇİMDEKİ BİR ADAM

Nedense bir korku basıyor beni,
Her türlü düşünceler boğazımdan asıyor beni.
Zamanın uçtuğu boşluk tarlasına,
Ben şiirleri, şiirler ise yazıyor beni.

Arzularım battı, hep bıçaksız kanadım,
Gün ateşinde kemiğimi közledim.
Bir göz atıp o gök renkli aynaya ben,
Epeyce zaman kendimi seyre daldım.

Göğsümü kavurur kucak ateşim,
Yandı, yandı yaprak, dalım budağım.
Keder dolu yüreğimin ateşini alırdı,
Soğuk taşı boynundan kucakladım.

Tüm somurup bendeki sıcaklığı,
Ve ansızın o taş sıcaklaştı.
Alevlenen canımı bilmem ki kim,
Uçurumlara götürüp sürtüp çıkardı.

Dinleyip tabiat sesini rüzgârın,
Sarılmış şiirlere tekmelendim.
Aslımı bulamayıp aslımı,
Dolandım dünyayı, dolandım.

Hissetmeden gecenin girip sabahın gelişini,
Hissetmeden güneşin aydınlığını dağıtışını,
Sonra gördüm ilk defa kendimi ben,
Gölgelerin peşinden gidişini!

İçesim geldi... Lakin içirmedi,
İçimdeki yangın hiç küçülmedi.
Yaptığı itlikleri gördüm, sonra,
İçimdeki bir adam, içimdeki.

Köpüren deniz gibi dalgalandım,
Bakmak istemedim, aynadan da korktum.
Bilenler bilir ki ben ömür boyu,
İçimdeki “kendimden” korkmuşum!

ATILLA YARAMIŞ

1986 Konya/Emirgazi doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Emirgazi’de tamamladı. 2007 yılında Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesinden mezun oldu. Gözardı dergisini çıkaran ekipte yer aldı. Şiir ve yazılarıyla *Hece*, *Yedi İklim*, *Derkenar*, *Gözardı*, *Memleket Dergi*, *40ikindi*, *Kitap Postası*, *Millî Gazete*, *Mahalle Mektebi*, *İtibar*, *Anadolu Mektebi ve Berdücesi*’nde yer aldı. Anadolu Mektebi öğrencileri tarafından gerçekleştirilen program sonrasında, Necmettin Erbakan Üniversitesi tarafından basımı yapılan “*Hikâyemizin Yarım Asırlık Yerli Sesi Mustafa Kutlu*” kitabının editörlüğünü üstlendi. *Denize Atılan Mektup*, *Göl Efsanesi*, *Ömer’le Bir Kutu Macera* *Fatih Sultan Mehmet* ve *Gönüller Güneşi* *Mevlana Celaleddin-i Rumi* isimli kitaplarını yayınladı. Ayrıca Konya Büyükşehir Belediyesi Bana Konya’yı Anlat Hatırat Serisi arasından çıkan *Sami Güçlü*, *Mustafa Kabakcı*, *Ciltçi Sami Özcan ve Kurrâ Hafız Durmuş Sert* (Sait Mermer’le birlikte) isimli nehir söyleşi kitaplarını hazırladı.

BENİM İÇİN

Benim için yağdırılmış bu yağmur
Göğün bereketli duruşunda

Gün yeşil ve maviden bir rüya iken
Göğsümden taşarken med vakti kelimeler
Benim için koparıldı kıyamet
Göğün bereketli duruşunda

.....

Gözlerime bir ölüden bakışlar durdu
Ve karanlık günahını devirmek üzere
Muhacir bir dudağa kendini vurdu

İsyan bundan böyledir
Yaşamak
Ve sevmek bundan böyle

Ey alınları eskiyen
Ve göklere bir atlas gibi serilenler
Konuşun ve eğilin bir kez daha
Benim için yağdırılan yağmura

DÜNYA TOPRAĞI

Bakmayın yazgımın kara olduğuna
Yeni kelimelerle anlatacaklarım var size
Ateşten dikilen ruhları gördüm
Aklımı kuşattığını suskunluğun
Dilimin dönemediğini eskilere
Dememde yoksa bir sakınca
Her şeyin niye'sini duydum
Gökyüzü kustu üstüme
Korkum bundan değildi elbet
Ancak siz bakmayın yazgımın rengine
Gözlerim dünyayı delecek kadar
Dilim kılıç sözünü sildi sözlüklerden
Siz sadece bana şimdi
Bana sadece
kulak verin:

Ateşten dikilen ruhları gördüm
 Onları giyinmek için sıraya girenleri
 Hepsinin dışında bir meyva izi
 Hepsinin gözünde dünya toprağı
 Rüyalarını gördüm
 Uykuları aşikâr oldu bana
 Ve dünyanın şekillendiğini o uykularda
 Ve ne kir üzere dikildiğini temellerin

İşte o rüyaların birinde
 Ben, kendimi
 kaybetmek üzereydim

Bakın yepyeni şeyler söylüyorum size
 Suskunluğun anladım ki yok bir değeri
 Susmak
 Beynime sokulan yenilginin
 aynaya yansıyan hâli

İnanın bana!
 Ateşten dikilen ruhları gördüm
 Kasiğimde dünyaya denk bir acı
 Beni rüyalara çağırmada, anladım
 Bu ruhları gördüm görelî
 Gözlerimin ışıklarından sağdılar
 Yaşamak denen
 o eğreti duyguyu

BAHTİYAR ARSLAN

1 5.04.1971 tarihinde Kahramanmaraş'ın Elbistan İlçesine bağlı Ortaören köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Elbistan'da, liseyi Kahramanmaraş'ta tamamladı. (1988). Fırat Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi (1994). Aynı yıl Muğla Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladı. Doktora Eğitimini İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde tamamladı (2009). Ardahan Üniversitesi İnsani Bilimler ve Edebiyat Fakültesinde öğretim üyesi olarak çalıştı (2010-2012).

Bir süre İstanbul Kültür Üniversitesinde ardından Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesinde çalıştı. Özbekistan'da farklı üniversitelerde yöneticilik ve öğretim üyeliği yaptı. Halen Kapadokya Üniversitesinde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Türk Edebiyatı, Dergâh, Hece, Hece Öykü, Şiar, Edebiyat

Ortamı, Mahalle Mektebi, Söğüt, Ulduz, Yedi İklim, Türk Dili, Dil ve Edebiyat, Bizim Külliye, Türkçem, Nilüfer, Geçerken gibi dergilerde makale, şiir, öykü, röportaj ve denemeleri yayınlandı. Şiir ve hikâyelerinden bazıları çeşitli Türk lehçelerine aktarılıp yayımlandı, Boşnakça, Rusça, İngilizce gibi dillere çevrildi. 2025 yılında yayımlanan Kahır ve Ayin adlı şiir kitabı, TYB yılın şiir kitabı ödülüne layık görüldü.

Aslan, 2015-2021 yılları arasında Türk Edebiyatı Dergisinin Genel Yayın Yönetmenliğini yürüttü. Azerbaycan Yazarlar Birliği Fahri Üyesi olan Aslan, ayrıca Türkiye Yazarlar Birliği ve Eskader üyesidir. Aslan, çok sayıda akademik bildiri ve makale yayınlamıştır.

Eserleri:

Su (Şiir), 2004.

Kalaycının Dediği (Şiir), 2015

Kahır ve Ayin (Şiir), 2025

Sessiz Hikâyeler-Kentin Haberi Yok (Hikâye), 2012

Sessiz Hikâyeler-Cennetin Son Saatleri (Hikâye), 2015

Sessiz Hikâyeler-Kar ve Düşüm (Hikâye), 2018

Sessiz Hikâyeler-Sancı (Hikâye), 2021

Sessiz Hikâyeler-Benim Suretlerim Var (Hikâye), 2025

Günebakan-Yeni Türk Edebiyatı Değerlendirmeleri, 2012

Muhan Bali'ye Mektuplar (Araştırma-İnceleme), 2015

Yazmın Gölgesi-Edebiyat Yazıları, 2018

Bitmeyen Röportajlar (Röportaj), 2017

Üç Akrep Zamanı (Azeri Türkçesiyle Hikâyeler) Bakü, 2019

Türkçenin Nöbetini Tutmak-Zeynel Bektaş ve Şiiri, 2019

Dağların Ruhu-Sabir Rüstemhanlı İle Söyleşi, İstanbul, 2020

Yuxu Melekleri, (Azerbaycan Türkçesi ile) Bakü, 2021

leyl şiirleri I

uyandım sağ yanım boş sol yanım yâre

hiç örtmese keşke tanrı senin تنها aynalarını
durup saçlarımı kessem önce kirpiklerimi
kaşlarımı ve parmaklarımı sonra gülüşümü
sen bir kere gördün mü benim sana bakan kalbimi
bir kere boşluğa çizdiğim gülleri kokladın mı

uyandım senin şehrin çoktan uyumuş ne çâre

su perileri varmış her gece ay ışığında sana öykünen
orda adalar var mı bilmem ama köpüklenir
rüzgâr bir ansa senin beyaz güller gibi duruşunu
kavun içi kokan avuçlarını ki ta buradan duyarım
yorgan-döşek yatıyorum mercanlar düşleyerek

uyandım çarşılar yorgundu sokakların taşları kare

sen miydin dünkü bezirgân sen mi sattın yalnızlığı
ne güzel ayı her gece portakal gibi çeviren tanrı
gider ona söylerim ona yanarım derdimi usulünce
pencerenin altından geçsem bir türkü söyler misin
bilmem ama bilirsin göğsümde bir hançer gibi seni

sen büyürken

gözümün nuru oğluma

yavaş yavaş tanı kuşları günleri tanır gibi
ibrişim altın tozu kalbi tel tel diken iplikler
iğneler tene batan ses inceden ve belki
bir dağın ardından eriyen bir kar sesi
işte böyle yavaş yavaş tanı yaşamayı kuşları tanır gibi

bir tozun bir toza nasıl dara olduğunu
bilmediğin teraziler hani adalet dedikleri
biz mizan diyelim bir kere daha
sen benim kalbime çekilen her çizgiden sızan
acı kan gibisin besmeleyle öptüğüm saçların sahibi
kötülük var ya hani sen varken terk eder evi barkı

kalbin yuvadan düşen kuşlar gibi biliyorum
ipekten yuvalar hazırlamadım mı sana
kalbini dinlerken nefes almayı unutmadım mı
şimdi daha iyi anlamalısın şu kesilen ağaçları
düşen yuvaları yanan harmanları
hepsi benim içimde bir cehennem panayırı

her sabah uyanınca senin boynundaki koku
bana ölme diyen bir haykırış oluyor biliyor musun
böyle yaşıyorum ben kirpiklerine düşen ışıktaki

kırılan camlara neden uzun uzun bakıyorum
yağmurda bir gece usulca çıkıp gideceğin yaklaşıyor
bir kız için belki aşk için serinlesin diye ruhun
o zaman geniş evler verandalar büyük bahçeler
bir kuşun kanayan kalbine sığın sözcükler gibi

sen ansızın kalbiyle dünyayı kavrayan bir büyük adam
ağlamaktan utanacağın günleri bir bir sayacağım
ve bileceğim kalbin nasıl çağırıyor
çöl göklerini andıran seslerle adını
senin bir ülken olacaksa denizleri dağlarıyla
yüzüme çizilen haritalardan olacak iyi bak

BARIŞ CAVİD

1 9.01.1989 tarihinde Bakü’de (Azerbaycan) asker ve öğretmen ailesinde doğmuştur. Kökence Güney Azerbaycan, Erdebil’den olup muhacir torunudur. Eğitim hayatında lisans, yüksek lisans ve doktorasını tarih alanında tamamlamıştır. Okul yıllarından itibaren şiir yazan ve edebiyatla ilgilenen şair farklı gazete, dergi ve güldestelerde çok sayıda şiiri yayımlanmıştır. 2025 yılında “Çanakkale’den Karabağ’a Zafer Destanı” adlı manzum eseri Ankara Devlet Operası’nda aynı adlı senfoni konserin librettosu olarak sahnede okunmuştur. Şair, Türk dünyasından olan birçok şairin şiirlerini de Azerbaycan ve Türkiye Türkçelerine şiirsel olarak çevirmiştir. 2023 yılında Macar halkının milli şairi Sandor Petofi’nin uluslararası şiir çeviri yarışmasında birincilik kazanmıştır.

NE EDEM?

Elim, günüm senden düşsem aralı,
Ben bu ömrü, bu hayatı ne edem?
Aşk uğruna Hüsref gibi yaralı,
Olsam, cümle saltanatı ne edem?

Davut gibi çengi çalsam yanında,
Şarkı olup dolaşırım kanında,
Okuyamam yad güzeller hanında,
Sensiz biten nakaratı ne edem?

İçim hüsrân, hoş gözüdür zahirim,
Neydim evvel, ne olsun ki ahirim?
Çile çekmek için doğan şairim,
Bu hayatta ben rahatı ne edem?

Lanet olsun elde yârim ararsam,
Senden gayri aşk ataşa yanarsam,
Senle basit bir haymede yaşarsam,
Saraylarda şatafatı ne edem?

Sen olunca hislerime bigâne,
Kalmaz imiş aşkından tek nişane.
Benim ömrüm sensiz zaten virane,
Bundan gayrı harabatı ne edem?

Barış Cavid, hayat ucuz, aşk paha,
Son seferdir ölüm, gelmen bir daha,
Nasip olsa kavuşursam Allah'a,
Naaşım üste salavatı ne edem?

DEĞİLİM

Ben söz sarrafıyım, şair kardeşim,
Her akla geleni yazan değilim.
Haktan gelen söze iman etmişim,
Bir kere yazdıysam bozan değilim.

Şiir defterimden silemediğim,
Bilmem kaç şiir var diyemediğim,
Bütün varlığımla sevemediğim,
Şiiri aklıma kazan değilim.

Ey beni derdinden biçare sanan,
Ağyarın her tatlı sözüne kanan,
Arsızca her aşkın oduna yanan,
Pervaneler için sûzan değilim.

Nice şairleri yutsa da dünya,
Bırakmış her biri şiirden derya,
Kerbela, Erdebil, Sivas'la Konya,
Yediler ceminde ozan değilim.

Barış, çok içmişim hikmet şarabın,
Kötü söz söyleyip bozmam adabın,
Okuyup o kadar şair kitabın,
Cehalet bağında azan değilim.

GÜLNAZ CİHAN (Gulnaz Ziangurova)

Tataristan'ın başkenti Kazan'ın kızı Gülnaz Cihan; müzikolog, şair, besteci ve kültür elçisidir. Sanat yaşamını Tatar kültürü ile Türk dünyası arasında gönül köprüleri kurmaya adanmıştır.

İlyas Auhadeev Kazan Müzik Koleji'nin ardından Nazip Ciganov Kazan Devlet Konservatuarı Müzikoloji Bölümü'nden mezun olmuştur. Moskova Yönetim Enstitüsü Psikoloji Bölümü mezunu olan Cihan, Tataristan İlimler Akademisi'nde sanat tarihi alanında yüksek lisans yapmıştır.

Uzun yıllar yüksek kategorili müzik öğretmeni olarak görev yapan sanatçı, Tataristan Devlet Televizyon ve Radyo Kurumu'nda program yazarı ve sunucu olarak canlı yayınlarda çalışmış; belgesel ve

film alanında senaristlik yapmıştır. Kurucusu olduğu Tataristan Kültür Derneği aracılığıyla kültür ve sanat çalışmalarını sürdürmektedir.

Şiirlerini Tatarca, Rusça ve Türkçe kaleme alan Gülnaz Cihan'ın eserleri farklı ülkelerde yayımlanmıştır. 100'ün üzerinde besteye imza atan sanatçı, edebiyat ile müziği sanat yaşamında buluşturmaktadır.

Türkiye'de uluslararası festival ve kültür-sanat etkinliklerinde hem organizatör hem de sanatçı olarak yer alan Cihan, Türk dünyasındaki kültürel bağların güçlenmesine katkı sunmaktadır.

BİR DUA

Eğer ölürsem, ağlama canım,
Gözlerini yönelt göklere...
Gözyaşların geri getiremez beni;
Bana dua gerek... bir dua...

Eğer gidersem, gücenip kalma,
Ben evliya değildim, olamazdım da...
Artık ne hesabım kaldı, ne de sitem;
Kaldı dua... yalnız bir dua...

İster misin? Seni affedeceğim,
Acıları taşımak ne fayda —
Tüm kalbimle tövbe edip, artık
Dua bekliyorum ben... bir dua!

Eğer gidersem, güllerim – sende,
Sulamayı zinhar unutma.
Nazlı dokunuşu esirgeme,
Onlar benim gibi hasret sevgiye...

Ben de narin çiçektim... kırıldım,
Yapraklarım attım rüzgara.
Ne bir toprak tutar beni, ne bir saksı;
Bana kalsın dua... tek bir dua!...

İlkbaharda kanatlanmış ruhum
bir kardelen olup bu dünyaya doğar...
Unutmayın, lütfen: o zamanda
Bana yine dua... dua... dua...

SESSİZ

Parmaklarının arasından ben,
akan kum gibi kaçıyorum.
Haberin yok...

Bugünümü hiç yarına bırakmak istemiyorum,
gücüm yok...

“Özel bir gün için sakladığım elbisemi,
o topuklu ayakkabıyı, gülümsememi
bugün, derhal giymek istiyorum!”

diye söyleyemeden kaçıyorum ben,
sessiz...
çıplak yürek
ve topuklu ayakkabıyla...

HAKAN ŞARKDEMİR

1971 yılında İstanbul'da doğdu. 1989'da Kuleli Askeri Lisesinden, 1995'te Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinden mezun oldu. Şiirleri, eleştiri yazıları, çevirileri ve sanatsal çalışmaları *Şehrengiz*, *Atlılar*, *Dergâh*, *Kökler*, *Hece*, *Heves*, *Karagöz*, *Kargış*, *Kafagöz*, *Başka Dünyalar* gibi dergilerde yayımlandı. *Atlılar* ve *Buzdokuz* dergilerinin şiir editörlüğünü üstlendi. Yayın yönetmeni olarak *Karagöz*'ü (2008-2013) çıkardı. Küratörlüğü Nico Vassilakis tarafından yapılan ve *Trickhouse* dergisinde yayımlanan "Ten Turkish Visual Poets" adlı seçkide (2012), Serkan Işın tarafından hazırlanan *Son Barbar Görsel Şiir Ansiklopedisi* (2017) ve *Yasakmeyve*'den çıkan "Gürültülü Kâğıtlar" görsel şiir seçkisinde (2007), James Knight tarafından hazırlanan *Seeing in Tounses* (2023) adlı görsel şiir antolojisinde görsel şiirleriyle yer aldı. Sanat ve şiir üzerine yazdığı teori kitaplarının yanı sıra, çok sayıda şiir kitabı bulunmaktadır. Hâlihazırda *Buzdokuz* şiir-teori-eleştiri dergisinin *Escape* adlı deneysel sanat/şiir bölümünün editörlüğünü yürütmektedir.

Tatsız Örgü

(Dramatik Monolog- Ofelya Bayraktar)

Kuşatmanın minik sepetinde terör
Sütler var olmayı da denedi
Kış kışa diş gösterirken
Sevincimi kimler paketledi

Gemileri emisyon yüklü tenekeler
Paslı kadehlerin ardında ulus heykelleri
Balıklar balıklara binip
Örgüleri öç sesimiz

Gerçek bir hayvanı olmayacak elim
Yine kuzeye doğru kovuklar büyüyecek
Marketleri salacaklar üzerine
Kilitsiz yeryüzleri şimdi tekil

Aşklarımı ölümsüz kılacak
Bu bir ilk dosya biçimidir
Çevrimiçi olmayı beklerler hemen
Pek az gözden geçirilmiş bir bebeğim

Kırgınlığını boş balkonundan sarkıtır
Boş ve çelik bezlerle ovalar kentini
Gerçek bir elin erişemediği
Bir el düşümde market sürüleri

Sığınakları bu kez kuzeyde küçülecek
Külden buz cepleri ev içlerinde hep
Ve çevrimiçi sütlerim şimdi senin
Kovulur biçimciliğimizden

Hani kırgınlığı hangi kıpırtısız yelken
Balinaların üflediği denklemleri mi
Var olmak için belki de bu son kadehimiz
Bir hayvana biriktirecek ceketimi

Ceket ceket üstüne ceket
Lav otobanlarında gen izleri
Gökler ve özü boş bezlerimin
Sevgilim artık yalnızca senin

Balinalara veda et
Çünkü külden reçellere dün sığamıyor
Kovulmuş sütler geri dönmeyecek
Nerede çevrimiçi melekler neredeler

Küçük Karahindibanın Şarkısı

(Dramatik Monolog)

Dergiler kötü kokar unlu mamuller kötü kokar
Güzellik kendiyle geçinemez
Hiçbir şeyi ısıtmaz özgürlüğe duyulan nefret
Kolonları biçen ilim beyaz cüppeler ve epilepsi kadar dünyam var
Ufacık... karahindiba tablalarının yapraklarına sığınmış
Güneyik demekle arslanlığı demek arasında yükselen bir krallık
Bana bir şey öğretmez... çaresiz göz hastalıklarım
Baharı bekleyen bozuk aşiret tohumlarım
İmdadımıza yetişen gerçeküstü paraşütler
Kahve lekeleri ya da imla hataları
"Geleceğin ilerisinde" diyen şık reklam yazarları
Bir şey öğretmez
Güzellik kendinden geçerken şöhretin ellerinde
Beni getiren de götüren de o aslan rüzgâr dede

Çakıldaklar apış araları Ara sokaklarda çürük
Nesneler Bırakılmış apartman boşlukları
Tabloidler kötü kokar Talipler şairlerle sarmaş dolaş
Aşk Ölümle geçinemez

Yalnızca kaşıntıları giderecek kadar
 Yalnızca bünyeye iyi gelen şeyler dolu dünyam var
 Görünmez Trafik işaretlerim...
 Olağanüstü durumların altından kalkan Yeni nesil pelerinim
 Zihinde her türlü ampliyopyaya karşı
 Vertigoyu kesmek için bire bir
 Tinnitusa kesin çözüm
 Yararcı yaratıcı yakıcı Zanaat
 Bir işe yaramaz Bir şey anlatmaz bana Bir şey öğretmez
 Okumuş Okumamış Büyük Küçük Sağ ya da Sol
 "Fiilen henüz düşünmüyor oluş" içindeki her fiil
 Kendini bir üst model olarak sunan her model
 Kendi Kendini İptal Eden Mükemmel Makyaj Seti İade Garantili
 Güven vermez İşgal tiyatrosunda Direniş
 O Sirk o Burlesk o Travesti
 Sistem zaten bunun için var
 Sistem zaten bununla ayakta
 Sistem zaten doğaya karşı
 Korku baskının maskesi Kuluçka makinesidir sistemin
 Mahalle baskısı bilimsel makalelerin
 Tekrar tekrar açılan Sekme basılan Buton düşen Anahtarlık
 unutulan Fener
 Kazayı üreten bu kullanışlı gereçlerle başlıyor benim serüvenim
 Bu benim kendi kendime uydurduğum ustalardan öğrendiğim
 okuma yöntemimdir
 Kendini bende boyuna doğrulayan imgelemidir bu benim ikizimin
 Bunu ben icat ettim bu Negatif estetiğini hafifliğin

Paha biçilmez Cızırtılı bir grafik çizer
İlke olarak hiçbir yerde olmamak Enlem ve boylam olarak
Bu dünyadan olmamak yani bu dünyadan kopmayı Arzulamak
Bu benim seçimim
Her gün Hep aynı günü bastırıp yaşamamak için ruhsal açıdan
Modeller ve Kopyalar arasında ikonlar ve fantazmalar arasında
Temsilin kurulu kategorileri arasında beliren o yüce fark
O fark vardır ve bütün
Bütün farklar gibi bana bir şey öğretmez

Kimim ben
Neleri feda ettim
Terk ettiğim kim
Ne kadar ileri gittim

Yalnız bir nesne bir yarı nesne
Sanat eseri yok ya da ötesi

Benim, hıçkırıklara boğulmuş uğultular prensi
Benim, altından dişler o kimsesiz sfenksler
Ne serseri yıldızım ne de sarhoş bir gemi
Hiç olmayan kükresem hiç olmayan yeleler

Sevimsiz bir bisiklet hayaletiyim de sanki
Öpe öpe uyanır gözlerim boğulan döngüleri
Dirilir de bir gün görür müyüm gerçeği
Şarkılara dokunarak ya da mırıldanarak tarihi
Kim arka çıkar bana kim dertleşir benimle
Elimden tutup biri beni götürse
Adımlarım onunla yine de ölümlere

Nerede hanımelleri nerede yaseminler
 O güleç ablalar nerede şimdi
 Beni içine çekip yok eden güzel cebir
 İnci çıkaran çocuklar neredeler

Ne ninni avutur beni
 Ne de kılıç oylar
 Kör kadının eğirdiği yün
 Yaza doğru yükseklerde eriyen kar
 Bitişmez yaşamama hiç
 İnansam da aşkına engin denizlerin
 Ne yelkenim var ne de hevesim

Yaylar çizerim
Benzemez ve tınlayan serileriyle
Karanlık öncüleri ve zoraki eylemleriyle
 Yaylar çizerim... sonsuz iri yaylar

Kendimi tekrar etmem
 Bastırdığım için
 Kendimi tekrar ettiğimden bastırırım
 Neyi unuttuğunu bilmeden hep aynı güne uyanarak
 Hep aynı güne uyandığımı anlıyorum tekrar edişimden
 Aynı güne uyanmamı engelleyen ne varsa
 Güzel ölümlerin perde arkasında kalan
 Tohumsal uzamım toplumculuğumdur benim
 Halkı halk olarak bilen hakkın önünde eğilen

Ve “halk halk kokan o düş sütüyle”
İçi boş vaziyetsiz kutular değil
Hayaletler değil görünmeyen

Bendim o sarı çiçek ummanların sırrına eren Yunus benim
Kırklarla yiten ben idim ben

Şehrin bütün pencerelerini açsa artık insanlar
Şu toprakları havalandırsa solucanlar
Nefes nefes nefes alsa bu taşlar bu semalar
Otobüsler kötü kokar kötü kokar polyester
Güzellik Şöhrete gebe
Ölüm monokrom bir deniz
Devletin ötesine doğru kesintisiz bir akış
Aşk dedikleriye Kuytuda kalmanın hıncını göklere taşımaktır
Ne kadar görüldüğün Kiminle görüldüğün Kimin seni gördüğü
Hesap içinde hesap Profilin profile profili
Eziyeti zulmü ıstırabı Kat kat katlayan üçü beşi
Erişirim binlerce kilometre ötelere Tıpkı bir sosyal medya hesabı gibi
Dağılırım her yana hiç olmayışımla
Ya da bir Antigone kendini bende doğurmuş da
Ne A ne B Olmayışım yani odunsu olmayışımla
Bir ordu kara bir yıldız bir girdap bir haliç
Olmayışımla yalnızca kendiliğini kuşanmış
Kutsal olmayan bir işaret
Varla yok arasına gerilmiş bir ip
Kendi çemberinde tik tak eden bir saat

Bir taksim bir bıçak bir set gibi hep
 ya da hiç olmayışla
 Kitleyi ortadan ikiye bölen
 Bir ikileme
 Düşünce Kaos Simulakra Ölüm Oyun Fark

(Tekrar ve tarih derdi buna Karl... Søren ise Özgürlük)

Ütopyalar bana bir şey öğretmez Bana bir şey öğretmedi Freud
 Ne Ahmet ne de Fuat
 Beni ancak tahtakuruları fark etti
 Hayran kaldığım yalnızca kaza dedektifleri
 Sona yaklaştıkça arabadan çıkan müzik
 Takırdayan kemikler o kör ulaklar olmasa
 Dadanırdı rüyalarıma
 Şehrin patriyarkal hanımı tepegöz kolonyalistler

Dergiler kötü kokar şairler kötü kokar
 Güzellik kendini vermez hiç
 Hiçbir acıyı dindirmez geçmişe duyulan özlem
 Boşuna Gündüz yürüyüşlerinde çocuksu sohbetlerim
 Gece oturmalarında Öfke dolu nöbetlerim Sebepsiz
 Karahindiba tablalarının yapraklarına sığınmış...
 Radika demekle çıtlık demek arasında yükselen
 Milyonlarca yetim Güneşim... Minicik ülkem benim... Kullanışsız bir beşik

HAYRİYE ÜNAL

İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara’da tamamladı. 1997’de ODTÜ Matematik Bölümünden mezun oldu. Bir kısmı basın-yayın dünyasında olmak üzere çeşitli işler yaptı.

Yazı hayatına 1997’de İngilizceden çeviriler yaparak başladı. Şiirleri birçok ulusal ve uluslararası yayında, workshopta ve şiir festivalinde yer aldı. Ünal’ın 7 şiir kitabının yanı sıra teori ve eleştiri kitapları var.

Hayriye Ünal, teorik görüşlerini “Çoksesli Şiir Poetikası” adı altında kitaplaştırdı.

“Topolojik Eleştiri” adlı eleştiri teorisini 2025’te yazdı.

2020 Eylül ayında yayın hayatına başlayan *Buzdokuz* Şiir Teori Eleştiri dergisinin genel yayın yönetmenidir.

ESERLERİ

ŞİİR:

Saçları Vardır Aşkın (2000; Dergâh),
Âdemin Kızlarından Biri (2003; Birun),
Sert Gececek Bu Kış (2006; Hece),
Gerekli Açıklama (2010; Hece),
Şimdi Aşk Ebediyyen Değişir (2013; Pan),
Yüz Sene Daha (2018; Hece),
Annem Bir Kraliçe (2024; Orlando Art).

TEORİ:

Eşikteki Özgürlük - Çoksesli Şiir (2011; Hece)
Eleştirinin Yeni Yasaları (2025; A7 Kitap)

ELEŞTİRİ:

Tahlil Tahrip İnşa (2014; Hece),
Başkasının Sınırlarında Şair (2016; Hece).

DENEME:

Yazmayan İki Kere Ölür (2018; Dünyadan Çıkış Yolları).

SÖYLEŞİ:

Hep Tabu (2019; Ebabil).

PİRUS

yalandır eti tırnaktan ayırırlar kolayca
kimse koyduğun yerde durmaz kuş konuştuğu
koptuğu yerden uzar dal
boşluğa suyun arzusu

saçımdan süpürge senden adam
benden madam olur mu bovary filan değil burası şanzelize diyorsam
anna da öldü gitti pis işler bunlar aşktan ölür mü insan
kahırdan mı yoksa, laf!
kız olur mu hiç afyon kaymağından, ben olmuşum
en son kızıla boyadım ama saçımdan
süpürge sütümden yarar ummam

ankara ankara kadardır kale içinde dardır
sokaklar -ankara benim- sen onu şehir san
beni gösterir yönler bende karışmış
yüzleri kadınların üst üste geçer
bana gösterir durmuş kol saatlerim
kaldığım yeri kıvrımışımıdır

katlanıp masa altı kanepeler şezlong bir yaz resmi
arayacak mıyız eski
bu oyunda muzaffer
kalmışımıdır... etrafına bir bak sevgili
pirus kadar yanmışımıdır
artık unvan maçı yok
maça kızı maça as alır

CAN HAVLİ

sonra sessizlik geldi candan çekilen canın acısı
 eti taşıyan her bedenden bulaşan
 –dünya burda henüz büyük bir yerdir
 kıskançlığım için fazladır geniştir
 ne kadar büyüsem her yeri kaplayamam
 bir tetiğe bassam
 var üşüyenleri bir ısıtan –sen olma o- olmasan-

her balığın bir tanrısı var –biri çekecektir ağdan
 bir iğne geçtiğinde damağa
 biri çektiğinde sudan
 biri yanındakine hafifçe dönüp
 -üşüyor musun
 dediğinde
 başlayan
 büyük av mevsimi başladığında
 hızlanan kanın akışıdır
 tuzak çukurlardan çektiğimdir kendimi
 ustalıkla izledin ve yaklaştın

bitti

dedikleri zaman

biri "Son" diye bağırdığında bir film koptuğunda

bir kazma toprağa ilk vurduğunda

-ölüyü gömecekler Mehmet

her ölü gömülecektir

terminallerden otobüsler kalkıyor saat başları

saatleri vursunlar mı

objektife bakıyoruz beraber -tiktak

yalnız yalnız koyuyor paketlere biz birer fidanı

biz sadece güzel olanı

biz ağızımızdan çıkanı

füturla ismimiz içinde kımıldamadan

durabildiğimiz için dik

her birimiz

ters yöne gittiğinde

biri kalıyor gibi olacak –kural bu

gider gibi olan gittiğinde de kalmıştır

-tiktak

aşk

bir ayrılma anında kaldırımda

karşıya geçip hızla döndüğünde

gitmemiş olandır

şimdi
kemiklerimi eziyor gece
bunu söyleyebildim -hadi hayran kal cesarettime

*üşümemiz geçmeyecek biliyorum
hangi ruhun yongasıyız bulmadan*

sen, acı çektirmeden sona erdirebilen avı
delirip delirip bir kucak çalı çırpıyı
kucağıma bırakan -fetusum
sönmesin o ateşi
diye harlayan
kimdi o, tanıyor muyuz onu -sen ve ben
karşılıklı
konuşuyor muyuz sahiden
ilk atılacak ağırlık, ağırdan alınan, her ağrının sebebi
mideden başa doğru yükseldin
varım işte sana varım –ben, ilk atılacak ağırlık
baştan kalbe inecektin
gerçek bir denize girmeden
gerçek bir uykuya henüz dalmadan
son uyanıklık anında –küçük bir evdesin –denize yakın
bir kanama belirtisi –ve düştün!

sonra sessizlik geldi candan çekilen canın acısı

HİCABİ KIRLANGIÇ

1966'da Amasya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Amasya'da tamamladı. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Fars Dili ve Edebiyatı mezunu (1987).

Aynı fakültede 1989'da yüksek lisans, 1996'da doktora derecesi aldı.

Ankara Üniversitesinde öğretim üyeliği yaptı.

Türkiye Yazarlar Birliği genel başkanlığı görevini üstlendi (2006-2008 ve 2014-2015).

Şiirleri *Aylık Dergi*, *Ayane*, *Düş Çınarı*, *Dergâh*, *Edebiyat Ortamı*, *Yedi İklim*, *Türk Dili* ve *Hece* dergilerinde yayınladı. İran edebiyatı, tasavvuf ve kültür tarihiyle ilgili yayınlanmış kitap ve makaleleri bulunmaktadır. Üç şiir kitabının yanı sıra Mevlâna'nın *Mecâlis-i Seb'a* adlı mensur eseriyle *Mesnevi'sini*, Sa'dî'nin *Bostan* ve *Gülistan'*ıyla Hâfız Divanı'nı yeniden Türkçeleştirdi.

DÜZENSİZ KITA

Biz olmadık atların üzengisine bastık
Kalmadı sorulmadık hesabı nalbantların

Dardanel'in atları ahşaptan sağrılıdır
Ağrıyan baş da bizim oturan da biz şapa

Nizami okuyarak abıhayata kandık
O kadar kılıç yedik doymadık İskender'e

Mısırlı olmaklığa niyaz eylememiştik
Bizdik her gün suvaran midilli atlarını

Zeybek oynayıp geldik besmele çekerekten
Hacı Bayram'ı bulduk Ogüst tapınağında

Bir bakan pir bakıyor Ankara'nın taşına
Keçi kılından ördük minarelere kılıf

Korkuluk namazına durduk esrik huşuyla
Dört tekbirle gönderdik kargaları tarladan

Yontar bir esas duruş güzide heykeltıraş
Taş kafalı aslanın pusu kurduğu yola

Hayretler edegeldim duruşuna saygının
Rahat olma imkânı bozulmuştur esastan

Avluda en hakiki turşuyu kimler kurar
Ben ömrümde görmedim böyle gevrek lahana

Biraz hava alalım silahlı ve insansız
Ata sporumuzdur cirit atalım gökte

Girsek bile toprağa telkinlere açığız
Ruhumuzun cebinde sakladık cevapları

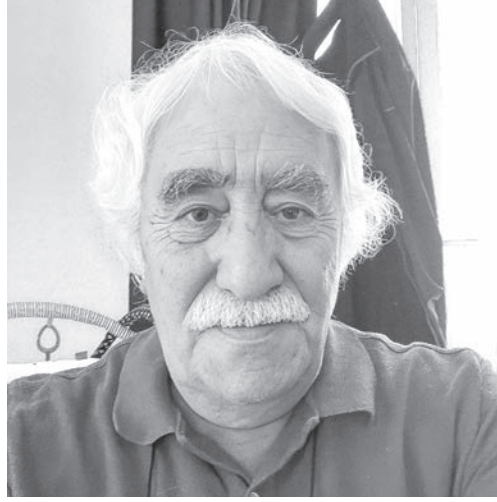
DOKUZ YAZ DAHA EKLENDİ KIRK YAZA

dokuz yaz daha eklendi kırk yaza
dokunup çekiyorsun elini ateşlere
sonra dalıyorsun köpüren ırmaklara
çıkıyorsun yunmadan
daha ivecensin sanki sulardan
koşuyorsun sonuna soluk soluğa
sen bu musun
eprimiş insan

dokuz kere dokuz kez kurudum yeşerdim tekrar
çiçek açtım meyve verdim
filizlendim budandım testere yedim
kabuk bağladı yaralar
kurtlarımı ağaçkakanlar deşti
güzü gördüm harlı yazlardan sonra
kâh muvafık kâh muhalif bir rüzgâr
her biri bir yanda yapraklarımın

hangi yüzle varacaksın kapıya
sen bahçeden yüz elma aşırılmışken
ayakların yem olmuşken tuzağa
hem müebbet kambur oldun
güllere teşebbüsten
ah dua olmasa kapı tokmağı
ve olmasa tövbe bir çift eldiven
ayıklanmaz güllerin dikenlerden

geldin geçtin geldin geçtin ve geçtin
bin dere kurudu su getirmekten
bir şey sandığın her şey yarım kaldı sonunda
yaklaşıyor zemheri
kar yağıyor dibine servilerin

İBRAHİM DEMİRCİ

1 956 Konya doğumlu. Emekli eğitimci. Şair, yazar, mütercim. Dört çocuk babası, beş torun dedesi. Önemsediği ve sevdiği üç gerçek: 1. Niyet hayır, âkıbet hayır. 2. Hak şerleri hayreyle. 3. Dem bu demdir.

SE DİYECEKTİM

Se diyecektim ses olsun diye suya
Şırıltılarıyla çıkageldi dere
Ormanın derinlerinden bir yılan
Tısladı Hint fakirlerini okşamak için
Fiskiye'nin fıçırtısına karıştı sürahinin lıkırdısı
Vatan ile Silistre'yi eşitleyen Nâmık Kemal
Neden "lakırdı" dedi İslâm Bey'in sözlerine?
Kaldırımla ciğerden başka ne kaldı Arnavutlardan?
Dan

den

dın

din

don

dön

dun

dün

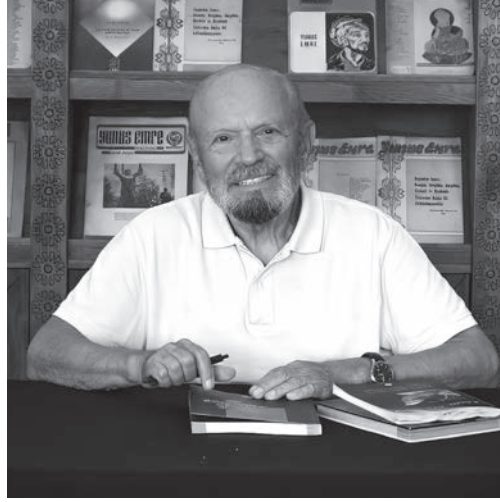
Kulaklarımızı açsak mı bütün sesleri duymağ için
 Sekiz seslisini de sahiplenen başka dil gördü mü dünya?
 Alfabenin de bir sistemi varmış serâpâ hiyerarşik
 Arş-ı a'lâ pek yüce, sandalyeler çok dandik!

Se diyecektim ısınmak umuduyla
 Sıcağı sevdim
 Sevdim sevabı sadakati samimiyeti selâmı selâmeti
 Seveda siyahtı amma alevliydi sayesi
 Savdım Sis'ini Fikret'in, sokuldum Siste Söyleniş'e
 Sekerek seğırterek sabahın sağrısına sarıldım
 Sadâ-yı sabâ ile savruldu sıkıntılar sığıntılar siğintiler
 Sulhun sıhhatini, sıhhatin sağlamlığını sarsak sırtımıza
 Sevinçler serpilecek sofralara sıcak somunlarla
 Serviler seyrine yürüyecek sülünler
 Sürü sürü yunus sıra sıra fil serâzâd zürafa

Sıtkım sıyrıldı safsata salatalarından
 Susmaklara sığındım sâkinleşti sızılarım

İNSANCA

Ne Zeus ne Prometheus
İlle Yunus ille Yunus

KAMİL UĞURLU

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde mimarlık eğitimi aldı ve Türk mimarlığı konusunda doktor oldu. Yurt içinde ve dışında önemli projeler yönetti.

Selçuk Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde proje, sanat tarihi ve estetik dersleri verdi. Kürsü başkanlığı yaptı.

Daha sonra kamuda üst düzey görevler aldı. Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu bilim kurulları üyeliği ve Türk Dünyası Mimarlar ve Mühendisler Birliği Onur Kurulu Başkanlığı, Genel Başkan vekilliği, Başbakanlık Müşavirliği... gibi değişik kurumlarda görevler aldı.

Yayınlanmış geniş bir eser listesine sahiptir.

Sadece şiir kitaplarının sayısı dokuzdur.

KAPI ÇALINIYOR

Biz de böyle miydik, anıyamadım
O zamanlar da yaşanırdı, hatırlar mısın
Kışlar, yazlar, baharlar?
Ama böyle yağmazdı, meselâ
Kar gibi yağırdı karlar,
Ve ayaz çıkınca kaskatı kesilirdi koskoca dağlar

**Gelirler bir gün, telaş etme hanımım,
Oğlanı spora, kızı kursa bırakacaklar,
Onların telaşesi şimdi çocuklar.**

O zamanlar da aşklar olurdu, hatırlar mısın,
Kız bir yanda yanardı, oğlan bir yanda.
Türküler yakılırdı -dağlar dağlar, yol ver geçem-
Hayaller kurardık, çocuk çoluğa karışmış,
Biz kuşların kanadında, altımızda okyanuslar..

**Gelirler bir gün, telaş etme bir tanem
Dün telefon ettiler,
Bugün onların telaşesi var**

Kapı mı çalınıyor dedin, duymadım,
Ben bakarım kalkabilirsem, sen yorulma..
Artık gönlümüzü ısıtmıyor, haklısın,
Çok uzaklarda kaldı ve soğudu hatıralar..
Oğlan olsaydı kapıyı çalmazdı aslında,
Onların anahtarı var..

**Mutlaka gelirler bir gün, telâş etme hayatım,
Nerden bilecekler ki “gün akşamlıdır”.
Şimdi onların telâşesi dünyalar kadar**

Bin İkinci Gecenin Masalı

NEHR-İ AZİZ

Akşam olup da
gün dengini buldu mu
bir yel eserdi,
Üsküdar'a doğru denizden...

Âşık gemiler geçerci,
her biri bin şarkı yüklü
gemiler geçerci önümüzden...

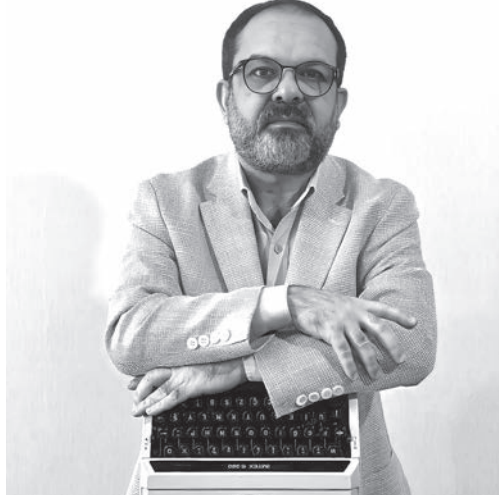
Kimi Tatyos Efendi'den taşırdı,
Şükrü Tunar, Bimen Şen,
kimi Çinuçen'imizden...

Açılırdı şehrin tüm semâları,
yeditepe utangaç, mahcup
ki ellerimiz utanırdı
tamburun tellerinde
uçuşan ellerinizden...

Ufak tefek nihâventlerle başlardı
 ve tutuşurdu fasıl,
 alev alev, ama nasıl tutuşurdu,
 sazlar bu yakada mest-i harâb,
 şarkılar öte yakada şâdân..
 ben fakir aralarından akardım,
 Nehr-i Aziz'in kafiyelerine uyup
 gürül gürül akardım,
 gözümü ayırmaksızın
 sürme çekilmiş pencerenizden...

Çınarlar ve sular
 ve kubbeler, minareler, kediler
 en derin uykudayken
 uyumayan... O bendim,
 - bendim geçen ey sevgili
 sandalla denizden...-

Anlat sevgili Şehrâzat, Allah aşkına,
 çünkü kaldığımız yerden,
 Nehr-i Aziz'den...

M. ALİ KÖSEOĞLU

Konya’da doğdu. Genç yaşta gazetecilik ve yayımcılığa başladı. Hasan Kuvvet ve Ahmet Aka ile birlikte çıkardıkları Eylül dergisinin altı sayısının editörlüğünü yaptı. Bülent Sönmez yönetimindeki Âşîyan dergisinin sahipliği ve yazı işleri müdürlüğü görevinde bulundu. Köseoğlu’nun yazı, söyleşi ve şiirleri Çerağ, Eylül, Âşîyan, Mavi Kuş, Düş Çınarı, Yedi İklim, Dergâh, Hece, Düşünen Şehir, Birnokta, MinikaGo, Diyanet Çocuk, Kuşluk gibi dergilerde yer aldı.

Türkiye Yazarlar Birliği’nce Cumhurbaşkanlığı himayesinde Kırgızistan’ın başkenti Bişkek’te düzenlenen Türkçe’nin 10. Uluslararası Şiir Şöleni (2013)’ne ve Tataristan’ın Başkenti Kazan’da gerçekleşen 11. Uluslararası Şiir Şöleni (2015)’ne katıldı.

Bir süre İlkkitap Yayınları’nın şiir editörlüğünü yürüten Köseoğlu’nun ilk kitabı “Her Ayrılık Bir Aşk” da aynı yayınevinde yayımlandı. Son yıllarda çocukların da severek okuduğu masal ve şiirler kaleme alan Köseoğlu’nun şiirleri “Dört Mevsim Dört Yaprak” adıyla Kayalıpark Yayınları arasında, “Bilime Değer Veren Sultan - 1. Alaeddin Keykubad” da Diyanet Vakfı Yayınları’nın Türk İslam Büyükleri Serisi’nde yer buldu.

M. Ali Köseoğlu’nun “Muğla’yı Anlama Denemeleri”nden oluşan yazıları, Çizgi Kitabevi’nce “Menteşe’deki Muğla” adıyla kitaplaştı ve bu eser Türkiye Yazarlar Birliği tarafından “2019 Yılı’nın En İyi Şehir Kitabı” seçildi. 2023’te Hece Yayınları arasından çıkan “Kurganlar”, Köseoğlu’nun Hece başta olmak üzere çeşitli dergilerde yayımlanan şiirlerinden oluşuyor. Çıra Yayınları tarafından Mayıs 2025’te okuyucuyla buluşturulan “Araf’ta Yahut Arasta” ise Köseoğlu’nun hikâye ile edebiyat dünyasındaki yerine işaret eden bir diğer önemli eseridir.

TYB Konya Şubesi’ne 3 dönem başkanlık eden Köseoğlu’nun, Gülşah Hanım ile evliliğinden Süleyman Süheyl ile Muhammet Vefa adlarında iki oğlu vardır.

Uzak bulutlar kadar yakın

Uzak bulutlar kadar yakın gözlerin
ve kıyılarında kurur taç yapraklar
bir an ne kadar uzundur kim bilir
kim bilir kıyamet ne zaman kopar...
ve kıyılarında kurur taç yapraklar

Hissederim nice baharlar serilir
kalbime değdiğinde ürperişlerin
ne tuhaf kırk anda bir belirir
gözlerimi kırptığımda gülüşlerin...
kalbime değdiğinde ürperişlerin

Zannederim zaman sende kırılır
yeniden söylenir şarkıların nakaratı
yürüsen peşin sıra kandiller yakılır
taşlara kazınır aşkın saltanatı...
yeniden söylenir şarkıların nakaratı

Hangi geceden kalmadır bu ah!
sesin hangi mevsimde saklıdır
birdenbire içime doğan sabah
hem gerçekte hem düşte yasaklıdır...
sesin hangi mevsimde saklıdır

Kuşların dilinde adın okunur
seni gösterir bütün aynalar
göklerin tezgâhında kader dokunur
güle boyanır geçtiğin sokaklar...
seni gösterir bütün aynalar

Zannederim zaman sende kırılır
yeniden söylenir şarkıların nakaratı
yürüsen peşin sıra kandiller yakılır
taşlara kazınır aşkın saltanatı...
yeniden söylenir şarkıların nakaratı.

Demedim

sabahın perdeleri açılıyor
–demedim mi
sonsuz hüzün yoktur diye
sevinçlerse damla damla
aylardan kasım ya da aralık
kapılarda araböldüren soğuğu
kalma demedim mi sana
karda ayazda
üstelik bu şehirde
yaşanmaz demedim

nisan taşıydı ellerim
ellerimde aynalar
simi atmış
ve zamanın çizgileri
ne açık ne de gizli
–demedim mi
ben kırmadım diye bunca kalbi
kırıp kırıp ağaç dallarından
kuşlar için yuva yapsan...
–yapma!
göçtü kuşlar
gelmezler bir daha
demedim

fakat işte
 suretime dolan siyahlar gibi sızıyor
 aynaya baktığımda
 gülümsemelerim kırılıyor
 –demedim mi
 yüzünüzde oyalanamam
 gözleriniz kardan alır beyazını
 –hayır, doğuştan değil bu körlük
 arkanızdan uzun uzun ağlayamam
 demedim

olsun
 bu bana yeter
 –demiştiniz dersiniz
 bir keresinde
 –demedim mi
 aramıştım kusursuz dostlarımı
 Aziziye’de beklemiştim boş yere
 zaman geçmemişti
 gün tükenmişti
 yine böyle bir akşamdı en sonunda
 içinizden kim bilir
 neler geçmişti
 kararlı gözlerle seyredilen
 muttasıl bir çizgi gibi
 bakıp giderken el âlem
 bu evleri kim çizmişti
 demedim

kırık dökük
badanasız olsa da
içimiz sıcak
henüz hiç bulunmamış
körlükten değil
bakılmamış ki görülsün
dağınık odalarda
sulanmamış çiçekler gibi
kenarlarda
solgun değildi arzular
işte böyleyken
–er kişi niyetine
deyip
beni en derine gömdü dostlarım
–demedim mi
olsun
dedimse de
bu bana yeter
bekleyeceğim sessizce
ırmaklar akarken
şiir ve müzik susar
demedim

oysa bir yaprak bile düşmez
O'nun bilgisi olmadan
kendi göğünün kuşunu vurursan
kanatsız kalır duaların
–demedim mi
demedim diyeceğim
kalbimden geçenleri duymuşsunuz
oysa ne haberler var sütunlarda
okuyup şaşırsanız ne âlâ
baktığım fallarda gördüklerimi
siz yine kendinize yormuşsunuz
demedim

demedim mi
sonsuz hüznün yoktur diye
kendi göğünün kuşunu vurursan
kanatsız kalır duaların

demedim.

MEHMET SOLAK

1 965 yılında Konya’da doğdu. Şiirlerini ve yazılarını; başta Hece olmak üzere pek çok edebiyat dergisinde yayımladı. Şiir, deneme, inceleme-çözümleme çalışmalarına devam eden şair, şimdilik Mersin’de yaşıyor.

Eserleri:

- *Aşka Yüzüm Var, (Şiir), Hece Yayınları-1999
- *Arada Bir Yerde , (Şiir), Saçak Yayınları-2006
- *Hüzünârâ, (Şiir-Mektup), Saçak Yayınları-2006
- *Hayal İçre, (Şiir), Digraf Yayınları-2009
- *Adına Hazırım, (Şiir), Hece Yayınları-2015
- *İhsan Deniz/Sevgilimdir Yazdığım Her Şiir Benim, (Söyleşi-İnceleme), Cümle Yayınları-2016

*Hiç, (Şiir), Hece Yayınları-2016

*Hayatın Özü Şiirin Eşiği, (Deneme), Çıra
Yayınları-2018

*Şiir Çıkmazında, (Eleştiri-İnceleme), Hece
Yayınları-2021

*Artçıl Sızı,(Şiir), Hece Yayınları-2022

hiç

hangi uykudan uyansan
açamazsın kilitlenmiş bahtını
ertelenmişse talan bir kez daha
yumuk elleriyle bir çocuk
kör uykusu gözler çatlak dudaklar
soğumuş bir çift ayak mı
ne onarır kalbini

kalbini
vakumlasa hangi hamarat usta
daha kavi olur mu eskisinden
daha afilli daha pürüzsüz
bozulmadan hasarsızlığı tenin
hurdaya çıkmadan can

can
çıkınca lâmbadan
söner ateş islenir fitil
gök daralır çorba soğur
sıra sende derler günah sırası burası
kırılır sarı-yeşil kehribar

sıra dağılır
 dağılır
 konuşan konuşmayan kim varsa
 çatıştıran seni beni börtü böceği
 kim bilebilir ki
 içinden geçen her treni
 çamurlu yolları kese kese
 günde kaç kez çığırtkan
 bir yankı bırakarak kendi kaderinden
 kendi dehşetine tanık

tanık ol
 bayatlayan ekmeğe kuruyan suya
 donan kurt sesine tipi borana
 çerçi rahatlığına karartma vakitlerinde
 hatırla kaç firar yaşadın
 ardında bırakamadan
 yorgun korkuları paslanmaz anıları
 keskin soluğunu kılıcın
 muştusunu gövermiş tohumun
 işte oyuluyor zamanın
 ölüme meyyal ruhu
 kurumuş ekmeğin
 küflenmiş içi

İçİ
zeval değil mi dışı hayal
hep esatir hayat baştan sona
hangi kahin teskin eder
kimden intikâl eden hangi veraset
varis kim kime helâl kaçta kaç pay
hangi isyanda derdest edilmiş
boyunu ilmeklenmiş hükmü okunmadan yüzüne
terekeşi okunmuş mahkumu

mahkumu kim
kim infaz eder
hiç hüküm giymemiş
hiç bilmemiş hiç olmayı
——— HİÇ ———

şehri kim

kar düşünce şehre
karanlık bir yabancısın
sokaklar gibi, kendine gölgeli
yaşıyorsan bil ki
öleceğin içindir
canhıraş iki kelime arasında
öpülünce çatlayan nar
unutulmuş küskünlükler
hiç dönmeyecek vakitler için
tortusuz yazlardan yadigâr

“karlı bir gece vakti”
kim uyandırır şehri
yağmur yağınca şehre
ıslanır saçaksız adasında, sıırıslıklam
mırıltılarla çoğalan şair
ne ilk yapraktır ne son yaprak
ödünç sözler gibi saçılan sokaklara
yağmalanmış bakışlardan
bulutlu bir kadın yüzünden gölgesiz

yağmurlu bir ikindi
kim uyandırır şehri
güneş batınca şehre
bir heves bırakır uzak camlarda
uçurum aydınlığı gözlerinde kuşların
en çok aynalara benzeyen
fiyakalı bir bozgun cümlesi şairde
dar zamanda depreşen şiirin
kurtulmak için şehvetinden
kızıl bir akşam vakti
kim uyandırır şehri
güneş doğunca şehre
kim kurtarabilir kendini
aşka yetecek kokusu yoksa kalbinden
korkuyorsa gölgesinden uzağa düşmekten
yüzüne sinmiş kederle
kalakalmaktan iki ten arasında
her şeyden daha eski daha mahçup
evlerden bile birbirine açılan
merhamet kuyusu çocuklardan
ve kağıtlardan
efsunkâr bir saba vakti
kim uyandırır şehri
şehri kim...

MUHAMMED EMİN TARİM

1960 yılında Doğu Türkistan'ın Yarkent şehrinin Koşrap köyünde doğdu. 1971 yılına kadar aile içerisinde eğitim aldı. 1971 yılından 1978 yılına kadar köy ilkokulu ve ortaokulu bitirdi. 1982 yılında Urumçi'de Tahıl Okulunu tamamladı. 1982'den 2001 yılına kadar Yarkent Tahıl İdaresi'nde çalıştı.

2014 yılında Çin Komünist Partisi'nin zulmünden kaçarak, ana vatanı Doğu Türkistan'dan ayrılıp Mısır'a geldi. 2017 yılında da Mısır'dan Türkiye'ye geldi ve halen Türkiye'de yaşıyor.

Yaşadığı vatan hasreti ve vatanında yaşadıklarının etkisiyle şiir yazmaya başladı.

NE EYLEYİYİM?

Öz diyarım olmazsa, cihanı ne eyleyeyim?
Vatansız kalmış isem, mekânı ne eyleyeyim?

Ayrı düştüm halkımdan, benzim soldu sarardı,
Aşkıyla mecnun iken, yârânı ne eyleyeyim?

Canı feda etmeden, âşık kalbi kanar mı?
Pervane olmayanı, devranı ne eyleyeyim?

Nefsi için yaşayan, vicdanını fırlatan,
Vatan satan soysuz o, hayvanı ne eyleyeyim?

Âşğın derdi varken, altın gümüş hiç kalır,
Derde درمان olmayan, samanı ne eyleyeyim?

Hırka giysem aşk ile, ruhum huzurla dolar,
Şan şöretli sırmalı, kaftanı ne eyleyeyim?

Yandığım el-vatandır, şahittir buna nârım,
Kendim bir gülşen iken, tabanı ne eyleyeyim?

Hasretle beklediğim, o nigârın gülüşü,
Gündüz gece uyanık, cananı ne eyleyeyim?

Yâre giden bu yoldan, geri dönmek ar gelir,
Vuslata ermemişken, her yanı ne eyleyeyim?

Tarım'ın hali nedir, ne bilirsin ey gafil?
Aşka düşüp yanmayan nadana ne eyleyeyim?

MUHAMMES DUASI

İlahi, Hakka yönelttin, sana hamd-ü senam var,
Hak Resulün Muhammed’e salat ile selamım var,
Senden başka yok Hadi, gönlümde kesin kararım var,
Daima doğru yola ilet, kulunum sana ihtiyacım var,

Senden gelmezse ilham, benim nasıl bir çarem var?

İlahi, ben bir garibim, senden gayrı yârim yok,
Eğer olmazsa şefkatin, kalbim durur, canım yok,
Senin aşkınla mecnunum, periler gelse meylim yok,
Senden başka yâr tutarsam, cefadan başka hâlim yok,

Gönlümü hoş ve asude kılan, senin gibi dilhumarım var.

İlahi, kudretin sonsuz, kalbi körler fark etmez,
İraden olmazsa senden, zehir içsem zarar vermez,
Çelik gibi keskin kılıçlar da iradensiz asla kesmez,
Şifa senden gelmedikçe, devayla bu dert gitmez,

Senin güç ve kudretinle, bedenimde canım ve mecalim var.

İlahi, verdiğin nimetin, eğer kadrini bilip yetsem,
Onun en seçkini imandır, kıyamete alıp gitsem,
Hayatın hiçbir kıymeti kalmaz, eğer Haktan sapıp gitsem,
Bütün dünya benim olsa da hedefimden kayıp gitsem,

İlahi, Hakta sabit kıl, daima bu dileğim var.

İlahi, verdiğin en büyük zenginlik, vücudumda nefes olsa,
Ne haktır, ne de batıl? Gönlümde bunlar hep net olsa,
Muhabbet ve nefretim aydınlık, rengi daima koyu olsa,
Kaçındığım haramlar, benim için kırmızı çizgi olsa,

Sana binlerce kez şükretsem, yine binlerce borcum var.

İlahi, hikmetin çoktur, inancı zayıf kişi sezmez,
Zalimi niçin var ettin, sebebi nedir? bilip geçmez,
"Zemheri görmeyen bülbül, baharın kadrini bilmez",
"Canından geçmeyen âşık, canana hiç zaman yetmez",

Eğer canımı feda etsem, baharım hem cananım var.

İlahi, senin bir kulunum, yaratıldım has ibadete,
Bana ihlası yâr eyle, düşürme beni melamete,
Bağışla her günahımı, bırakıp koyma kıyamete,
İcabet eyle duama, eriştir beni saadete,

İlahi, rahmet eylemezsen, benim feryad u figanım var.

İlahi, ben bir vatansızım, bana bu âlemi dar kılma,
Sana muhtaç kalenderim, beni insana zar kılma,
Rüku ve secdene râm eyle, lakin tağuta hakir kılma,
Yakın getirme köleliği, bana asla yâr kılma,

Sana has kul olup göçsem, gönlüm hürrem, rahatım var.

Vatanımdan ayrıldım, açılan gülüm, baharım yok,
 Doğduğum o aziz yurdum, sanki cennet mekânım yok,
 Gezip her yeri sersefilim, vücudumda hiç mecalim yok,
 Yaban ellerde ölüp gitsem, beni arayacak cananım yok,

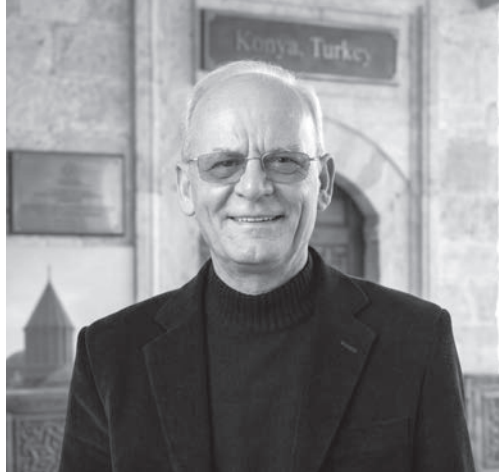
Vatansız kılma yâ Rabbi! Senden böyle bir ilticam var.

İlahi, çok azap çektim, ah u zarım aşır gitti,
 Bütün dünya bilip hâlimi, hayretle donup kaldı,
 Kimisinin içi sızlayıp, gözlerinden yaşlar aktı,
 Fakat hısım ve akrabalar, uzaklara benden kaçtı,

Boyun büktürme insana, benim sadece sen gamgüzarım var.

İlahi, ben bir misafirim, kabul ve icabet kıl duamı,
 Bana bir kalkan olup, selamet kıl akidemi,
 İçimde bir kasvet var, izin ver çıkıp gitsin o darı,
 Yok et öç ve husumeti, daimi kıl muhabbeti,

Muhabbet olursa eğer gönülde, daima gülüm, baharım var.

MUSTAFA ÖZÇELİK

1954 yılında Eskişehir'in Günyüzü ilçesinde doğdu. Türk Dili ve Edebiyatı alanında Bursa ve Eskişehir'de yüksek öğrenim gördü. Nevşehir, Kütahya ve Eskişehir'de çeşitli okullarda Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği yaptı. Dumlupınar Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak dersler verdi. İlk şiiri 1975'te Gelişme dergisinde ilk yazısı 1978'de Mavera dergisinde yayımlandı. O tarihlerden günümüze Kayıtlar, Kardelen, Düşünarı, Türk Edebiyatı, İlim ve Sanat, Kültür Dünyası gibi pek çok dergide yazı ve şiirleriyle yer aldı. Şimdilerde ise Muhit, Karabatak, Dil ve Edebiyat, Bir Nokta, Ay Vakti dergilerinde yazıyor. İlk kitabı Yunus Emre 1985'te yayımlandı. Daha sonraları şiir, deneme, roman, biyografi, inceleme ve çocuk edebiyatı türlerinde çok sayıda eser verdi. Eserlerinden bazıları çeşitli kurumlar tarafından şiir, deneme, biyografi ve çocuk edebiyatı dallarında ödüllere layık görüldü. Yunus Emre, Nasreddin Hoca, Şehitler Tepesi, Benim Adım Çanakkale kitapları Arapça, Farsça ve Rusça olarak yayımlandı. Son yıllarda ağırlıklı olarak Mehmet Akif, Yunus Emre ve tasavvuf edebiyatı konularında çalışmalarını sürdürüyor. Yayımlanmış şiir kitapları: İfşa, Güneş ve Ayna, Serenat, Dünyanın Tenhasında, , Dilim Ol Söyle, Bir Irmak Düşü, Kanayan Yara.

İÇİMDEN

Uzun çok uzun bir geceydi
Gözlerimi açtığımda
Cam kırıkları gibiydi dünya
Acıtan ve inciten yaralarımı

Bana içimden seslendin
Kendimden
Kimse yoktu aramızda

İlk yaradılış anındaki gibi
Seslendin ve rengini verdin bana

Altımda toprak
Üstümde yıldız kümeleri
Her şey bana baktı
Tutunarak kudretine
Sana aktı her şey

Her şey mümkünmüş dedim
Bir deniz feneri kadar sahici
Bir andı bu

Ne keşişler aradım yol gösterecek
Ne bir şaman büyü
İyileşti ağrılarım
Bir rüyadan ötekine geçiyordum
Bir hakikatten diğerine
Sular seni söylüyordu

Firuze bir aşktan
Açılan bir yapraktın
Kısa bir andı bu
Sen bana baktın

İçimden seslendin bana
Sendin var olan

Kimseler yoktu
Kimseler yoktu

TEMÂŞÂ

Bir yerde buluştuk seninle
Durduğumuz bu yere iyi bak
Bir yanı uçurum
Bir yanı yemyeşil bir bahçe

Çünkü aşk böyledir her zaman
Ölümlle birlikte yürür
Bu yüzden bahçedeki her çiçek
Birer ateş hükmünde görünür

Şimdi sen Elif'e tutun da
Başlayalım dersimize
Sende ne var bende ne kaldı
Soralım birbirimize

Bilelim dünya nedir ukbâ nedir
Neden aşk söyletir dert inletir
Nerden gelir bu kuyunun suyu
Neden ömür bu kadar beyhûdedir

Geceye bakarsan söyler sana
Nerede uyur nerede uyanır yıldızlar
Karanlık hiç bitmez sanırsın
Uyandığında seni güneş karşılar

Çünkü hâr içinde açar gül
Böyledir Cemâl ve Celâl'in hükmü
Böyle çalar kader saati
Karanlıkta böyle zuhur eder envâr

Biliriz Rahman ve Rahîm'dir
Kulunu yalnız bırakmaz
Yeter ki bak gönül aynana
Sır ol ve sırlar açılsın içinde

İşte Elif o güzel bahçede
Seni uçurumlardan emin kılarak
Çağırır vahdet meclisine
Görünüp aşikâr olur sana

Artık gördüğün ne lâle ne gül
Ne hava ne su ne toprak
Geç ikilikten senden benden
Her yerde O zâhir her yer temâşâ

OSMAN ÖZBAĞÇE

1 Ocak 1971 Konya doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Konya'nın Ilgın ilçesinde tamamladı. Ilgın İmam Hatip Lisesi (1986) ve Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu (1991). İlk şiiri *Yeni Taşova* gazetesinin eki *Kültür Edebiyat* dergisinde yayınlandı (Mart 1990). Şiir ve yazıları *Ayane*, *Dergâh*, *Yedi İklim*, *Kayıtlar*, *İkinci Yazıları*, *Yarın Edebiyat*, *Hece*, *Çerağ*, *Edebiyat Ortamı*, *Atlılar*, *Bumerang*, *Huruç*, *Okuntu*, *Kökler*, *Memleket Dergi*, *Karagöz*, *Aşkar*, *Ücra*, *Mahalle Mektebi*, *Türk Dili*, *Hayal Defteri*, *Çilingir*, *Natama*, *Buzdokuz*, *Bu Çağ* ve *Şiraze*'de yayınlandı. Nisan 2003-Haziran 2006 tarihleri arasında (12 sayı) yayınlanan üç aylık edebiyat dergisi *Kökler*'in yayın yönetmenliğini yaptı. *Karagöz* ve *TYB Akademi* dergilerinin kurucuları arasında yer aldı. 2007 yılında yayınlanan *Kural Dışı* adlı kitabı Türkiye Yazarlar Birliği tarafından eleştiri dalında yılın kitabı ödülüne değer bulundu. 2022 Ankara Edebiyat Festivali Deneme Büyük Ödülüne, 26-30 Kasım 2024 tarihleri arasında Özbekistan'ın başkenti Taşkent'te 16.'sı düzenlenen Türkçenin Uluslararası Şiir Şöleninde Gafur Gulam Büyük Ödülüne, 2026 Muhsin Yazıncıoğlu Edebiyat Ödülüne değer bulundu.

Sürü

Davul yine derinden derinde vurmaya başladı
Aslan yine kafeste
Kükreye kükreye
Dönmeye başladı

her taraf bayraklarla süslenmiş
bütün yollar, balkonlar, cadde ve civar
güneş gülümsetiyor masum çocuk yüzleri
yine de kapalı bütün kapılar
dudaklarının ucunda muzip bir kıvrım
kimse gerçeğe ulaşamıyor

oysa biraz ötede
sanki uyumak için
bütün devler
oldukları yere kıvrılıvermiş
sıra dağlar

silmek istedikleri ne varsa
demokrasi kelimesiyle siliyorlar
insanlar artık tivitırda yaşıyor
yapay zekâyla sohbet ediyor
birbirine karşı
borsada savaşıyor

oysa atın orda
biraz ötede
peş peşe patlayan hareketlerle
sana doğru
uçmaya hazır

olay bireysel hakikat arayışlarını aştı
doğayla bütünleşmek
tarzı bir iş
şiire yeter mi
dipnot ver kaynak göster olmazsa uydur
kimse gerçeğe ulaşamıyor

yer hayvanları gök hayvanları
apartmanları
kökünden patlatarak çıkıyor yeryüzüne

ışık

gecenin boşalttığı yere
büyük bir şaşkınlıkla indi
parladı parladı parladı

şiir kitaplarının incecik cildi
hafif sayfalar, ağır sayfalar
parladı

İyileşen Yaralar İçinde

kimse yükselemiyor herkes inişte
konu şiir değil adamlar kadınlar
ölkeler değil
kimse yükselemiyor
herkes inişte

benim durumum kritik

davul yine derinden derinde
iyileşen yaralar içinde
benim durumum kritik

aklımda düzyazıya özgü cümleler
içimde kalbimi yerinden oynatan hıçkırıklar
eşarbını yan bağlama
boynun bir kuğunun süzülüşünden daha derin
karlar altında kalmış parlak
içinden ışıklı bir kumaş
taş gemi ya da şimşekli bir yolculuk

benim durumum kritik
dünyayı sessize aldım
felsefi derinlik siyasi kararlık
ilgilenmiyorum artık böyle şeylerle
sinvarı gördükten sonra
kolu kanadı parçalanmış
dünyaya selam

sessiz dağlara
 sen ey *mütefekkir kubbelerden* yükselen fikir
 dilime gelip gelip geri çektiğim kelime
 sana selam
 peş peşe patlayan hareketlerle silsileli bir eser
 sana yazmak, senin hakkında yazmak
 zihnimi açmak için yaptığım okumalar
 çıktığım uzun yürüyüşler
 içimde beni küt, kalın
 içimde beni gösteren kelime sana selam
 bütün kelimeleri kaplayan kelime
 sözlükler diller devletler ortadan kalkmış
 bir tek o kalmış kelime
 sana selam

Benim durumum kritik
 İyileşen yaralar içinde
 Peş peşe patlayan hareketlerle tabiatın
 Kabuklarını kaldırıp
 İçine baktım
 Gün ışığının izi kalmış
 Boynun ıslıl ıslıl

ŞEMSETTİN KÜZECİ

Araştırmacı, eğitimci, gazeteci, şair, yazar Şemsettin Küzeci; 1965 yılında Kerkük'te doğdu. 1989 yılında Musul Üniversitesinden mezun oldu. 17 Yıl Kerkük'te lise öğretmenliği yaparak, kendi isteği üzerine 2015'te emekli oldu. Kerkük Televizyonu, Bağdat Türkmençe radyosunda programları hazırlayıp sundu. Yazılarını Bağdat'ta *"Yurt"* gazetesi, *"Kardeşlik ve Birlik Sesi"* dergilerinde yayınladı. 1993 yılında Irak rejimi tarafından tutuklandı. Üç ay Tikrit muhaberatında kaldıktan sonra serbest bırakıldı.

1996 yılında siyasi nedenlerden dolayı Irak'ı terk ederek Türkiye'ye yerleşti. 1999 yılında Irak Türkmen Cephesi Türkiye temsilciliğinde Basın Yayın ve Enformasyon Şube Müdürü olarak çalıştı (1999-2003). Kerkük Gazetesi'nin Türkiye temsilciliği ve Türkmeneli

TV’de muhabir, programcılığı ve haber müdürü olarak çalıştı (2005-2009). 2008 yılında “Irak Basın Tarihi” üzerine Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema bölümünde “Osmanlı’dan Günümüze Irak’ta Basın Tarihi” konulu yüksek lisansını ve 2010 yılında Hollanda’da Global Lahey Üniversitesinde “Irak Televizyonları” üzerine doktorasını yaptı. 2009-2019 yılları arasında Türkmeneli Vakfı Kültür Merkezi’nde Basın ve Kültür Müdürü, 4 Şubat 2019 ile 14 Temmuz 2020 tarihleri arasında (ORSAM) Ortadoğu Araştırmaları Merkezi’nde Türkmen ve Medya uzmanı olarak görev yaptı. 4 Ağustos 2025 tarihinde Türkmeneli Vakfında basın danışmanı olarak görevinde kendi isteği üzerine emekli oldu.

Irak-Türkiye- Azerbaycan Yazarlar Birliği, Avrasya Yazarlar Birliği üyesi olan Küzeci, Araştırma, Antoloji, Biyografi, İnceleme, Otobiyografi, Seyahatname, Şiir ve genel konularda 91 eseri ve 1000’den fazla makalesi yayınlanmıştır.

Irak Türklerini; Türkiye, Türk dünyası ve uluslararası faaliyetlerinde gerçekleşen onlarca kongre, kurtlay, konferans, bilgi şöleni ve toplantılarda temsil etti. 500’ye yakın uluslararası hizmet, takdir, teşekkür, onur belgesi, plaket ve ödül almıştır. 2006’da Irak, Azerbaycan ve Türkiye ile ilgili yapmış olduğu ilmî ve edebî çalışmalarından dolayı, Azerbaycan’da VEKTOR Uluslararası İlim Merkezi tarafından kendisine Fahrî Doktora Payesi verildi. 2023 Azerbaycan Milli İlimler Akademisi Edebiyat Enstitüsü tarafından Fahri Doktora ve 2022 yılında da Türk Dünyası Akademisi tarafından kendisine Fahri Profesörlük Unvanı verildi.

BEN KERKÜK'ÜM ÇANAKKALE

Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
Zorla beni
Anamdan kopardılar,
Yardan uzaklara apardılar,
Zaman zaman
Kırık gönlümü yapardılar.
Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
Dimdik ayaktayım yaşıyorum hele!..

Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
Bayrağımı Ata'm eliyle çizmiş,
Kıbrıs'ın Türk Bayrağı gibi,
Birine beyaz, birine gök mavi
Rengi vermiş...
Birine "*Yavru Vatan*",
Birine "*Bala Vatan*" demiş.
Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
Petrolüm başıma bela!..

Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
 Oğuzlardan gelmişem,
 Sırtıma kültür hazinemi almışam,
 Yetmez mi bugüne kadar
 Dilimle, şiirimle, müziğimle
 Horyatımla ayakta kalmışam...
 Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
 Sığınmışım bir kırık dala!..

Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
 Derdime derd çatırı,
 Senin için ne güneşler batırı,
 Şehidim sende yatırı,
 Kalbim her an senin için atırı...
 Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
 Müjdele özgürlüğü bana,
 Canım kurban Anavatan'a!
 Ben Kerkük'üm, Çanakkale!
 Ben Kerkük'üm, Çanakkale!

KERKÜKLÜYÜM TÜRKMEN'İM

Ben Kerküklü ozanım,
Kanla şiir yazarım,
Susturmayın ezanım,
Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Gürgürbaba çırağım,
Al sancaktır bayrağım,
Kurutmayın kaynağım,
Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Oğuz'dur soyum benim,
Türkmen'dir huyum benim,
Ne güzel toyum benim,
Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Millete aşk eken ben,
Yad kolunu büken ben,
Gökten yıldız söken ben,
Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Hoyrattır hecem benim,
 Gündüzdür gecem benim,
 Fuzulî hocam benim,
 Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Köylü, şehirli benim,
 Türk'tür atan damarım,
 Hak'tan dönmez bir erim,
 Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Özgürlüktür amacım,
 Millet büyük inancım,
 Vatanperver baş tacım,
 Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Yüreğimde sızım var,
 Tarihlerde izim var,
 Kocaman bir mâzim var,
 Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

Türklüğün unvanıyım,
 Sevginin vicdanıyım,
 Oğuz'un al kanıyım,
 Kerküklüyüm, Türkmen'im!..

TAHİR SAKMAN

Şair-yazar Tahir Sakman, Konya'da doğdu. Babası Konya türkülerinin kaynak kişilerinden Mazhar Sakman, ortanca ağabeyi müzisyen Vedat Sakman'dır. Öğrenimini Konya'da tamamlayan Sakman, birçok gazete ve dergide yazılar yazdı, şiirler yayımladı.

"*Derviş Ozan*" mahlasıyla âşık tarzı şiirler söyleyerek başladığı sanat ve edebiyat çalışmalarını, öykü, deneme, roman, araştırma ve inceleme türlerinde de devam ettirdi.

Konularını çoğunlukla sevgiden, sevginin hayatın iniş-çıkışlarına yansıyan derin etkilerinden alan "*Bir Hayat Yetmez*", "*Hasret Sevgiden Öte*", "*Söylesem Güç Yetmez Sussam İşkence*", "*Yasa Dışı Aşk*", "*Kırmızı Yazılar*", "*Aşk Gittiği Yere Kadar*", "*Soğuk Ülkenin Sıcak Kızı Maria*" ve "*Aşk Yoksa Yaşam Yok*" adlı şiir, öykü ve deneme kitaplarının yanı sıra araştırma içerikli yapıtlarında, özellikle kaynak kişi Mazhar Sakman'ın

bant kayıtlarını deşifre ederek yayımladığı “Konyalı Mazhar Sakman’dan Türküler” ile “Türkü Hazinesi Mazhar Sakman” isimli eserlerinde, Konya türkü kültürü alanındaki en kapsamlı çalışmaları ortaya koymuştur.

Şehrin en önemli kültürel etkinliklerinden biri olan Konya oturak geleneği üzerine yaptığı derlemelerle yayımladığı “Dünden Bugüne Konya Oturakları” isimli kitabı, bu konuda yapılan yayımlara tek kaynak olma özelliğini sürdürmektedir.

Sonraları serbest şiire yönelen Sakman, yaşadığı şehrin sosyal ve kültürel sorunlarını şiirlerine yansıtmış, genellikle yalın bir dil kullanmasının yanında zaman zaman anlaşılması güç imgelerle kendi sesini oluşturmuş Türk edebiyatında “ramazan mânileri” üzerine derleme dışında telif edilen ilk kitaplardan birine de imza atmıştır.

Sakman’ın şiirlerinde; tarihi dokunun yanı sıra Konya’nın tüm mekânlarını yıldızlı semaların eşliğinde gezerken, düşünle gerçek arasında yiter, hangisinin düşün hangisinin gerçek olduğunu ayırt etmekte zorlanırsınız. Bir dönem sufiyane çalışmalara kendini adayan Sakman, bu dönemde “Leyla’dan Mevlâ’ya Cennete Yürüyüş” isimli geniş hacimli bir romana da imza atarak farklı bir dünyanın kapılarını aralamıştır.

Sakman’ın dijital olarak yayımladığı kitapları ise: “RamaZAM Mânileri”, “Manzum Bektaşî Fıkraları ve Ramazan Davulu”, “Arka Cepteki Dünya”, “Aşk Ömre Sığmaz”, “Sensiz Cennetin Canı Cehenneme”, “Konya’sın Diye Sevdim”, “O Şehir”, “Öteki Şehrin Hikâyesi/Korona Günlükleri”, “Zan Uşakları”, “Türkü Hazinesi Mazhar Sakman” isimlerini taşıyor. Sakman’ın ayrıca “Zamana Ayar Veren Ustalar Konya Saatçileri” ile “Konya ve Ötesi” isimli iki ciltlik hacimli bir eseri de yayımlanmayı bekliyor.

KARATAY

*/gönül ikliminde bir ay
yükselir türbe türbe karatay/*

bir köşede ezan sesi
bir köşede ney
kamışlar feryat eder
içi dolu sır içi dolu mey

güle çağrıştır nefesi
yeşil türbe'den yükselir
hazreti pir'in sesi
gönül tavafına 'gel'

ne yaman çağrıştır bu vay
gelmemek elde mi karatay

sulu kahve'de dillenir
bir çavgın saz
'şem'i ecel camın içti gidiyor '

âşıklar diridir âşıklar hayy
bengi sular çağlar sende karatay

selçukya'dan ses verir
osmanlı'ya can
çalınır beş vakit nevbet
üçler yediler kırklar
karatay sizden emanet

zamanda koşan bir tay
al beni de götür karatay

İNSANLIK AĞARMAZ

-filistinli çocuklara-

el aksa ađarır gün ağarmaz
harem’de sabah yoktur
filistin sürgündür kendine

ve çocuklar ebabil kuşları
yürekleri büyük
taşları daha da büyük
ağır mı ağır yüreğimde
batı řeria’da el halil’de gazze’de
 ocuk taşlar duadır / gökyüzünde

duvarların ardında saklı
insanlık kan revan
utançtır esarettir umutlar yasaklı
filistinli yaşamak keskin bir bıçak

ağır müslümanlar ağır uykularda
oysa güvercindir çocuklar uyumaz
 zg rl k türküsüdür yalın ayak
hasretle titreřen derin sularda

kubbet-üs sahra ađarır
insanlık ağarmaz
muallak taşı gibi duygular ayakta

bir mermi ilişir gözüme
adresi belli değil
bir silah patlar
insanlık öldü mü ne

ezanlar ađarır gün ağarmaz
özgürlüktür barıştır yükselir yücelerde
filistinli çocukların erişeceği yerde

VURAL KAYA

Şair ve yazar. 1975 yılında Konya Seydişehir/Gevrekli’de dünyaya geldi. Selçuk İlahiyat’tan 2003 yılında mezun oldu. Ardından 2007 yılında Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde “Cahit Zarifoğlu’nun Çocuk Kitaplarında Temel Değerler” konulu teziyle yüksek lisansını 2007 yılında tamamladı.

Aşıyan, Aşkar, Beyaz Bulut, Bumerang, Buzdokuz, Çerağ, Dergâh, Diyanet Çocuk, dünyabizim.com, Edebiyat Ortamı, Edebiyat Sokağı, Gül Çocuk, Hece, Karabatak, Karagöz, Kardelen Çocuk, Kaşgar, Kırağı, Kırklar, Kırknar, Kitap Haber, Kökler, Kuşluk, Mahalle Mektebi, Milli Gazete, Okur Dergisi, Star, Ücra, Yeni Şafak Kitap, Konya Çocuk, Çocuksu, Geçerken, Minika Go gibi kültür sanat mahfillerinde şiir ve yazılarıyla tanındı.

Yayıncılık, editörlük, sanat yönetmenliği, düzeltmenlik gibi çeşitli yayın kollarında emek vermeye devam etmektedir.

Türkiye Yazarlar Birliği tarafından, “Kuşların Kalbine Dokunmak” isimli eseriyle 2016 yılında çocuk edebiyatı ödülüne layık görüldü.

2023 yılında ise Bir Bildiri Yaz Yıldızlara adlı çocuk deneme kitabıyla ESKADER Çocuk Edebiyatı ödülü verildi.

YAYINLANMIŞ ŞİİR KİTAPLARI

- Renga (Şiir, Ebabil Yayınları, 2007)
- Cezbede Bir Narsist (Şiir, Ebabil Yayınları, 2012)
- Arınma Festivali (Şiir, Ebabil Yayınları, 2014)
- Uçurumlar Bestecisi (Şiir, Hece Yayınları, 2017)
- Bütün Seslerden Sonra (Şiir, Ebabil Yayınları, 2025)
- Kuşlar Attâya Gider (Çocuk Şiirleri, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, 2009)
- Bir Şiir Sana Bir Şiir Bana (Toplu Çocuk Şiirleri, Nar Yayınları, 2015)
- Mesnevi’den Seçmeler (Şiirli Hikâyeler, Nar Yayınları, 2015)
- Genç Safahat (Safahat’tan Gençler İçin Seçme Şiirler- Altiva Yayınları, 2026)
- Annemin Kuş Sandığı (Çocuk Şiirleri, Beyaz Bulut, 2025)
- Uçurtmamda Şiir Kuşları (Türk Dil Kurumu Yayınları, 2026)

ÇOCUKLUĞUM DA ÖLDÜ DAYIMLA

Dayım öldü fakat dayım facebook'ta yaşıyor hala
Dayım aslında talihli adam, talihi nereden geliyor
Derseniz onu ben de bilmiyorum
Çocukluğumdu dayım, çayırılık çimenlik seksenlerde eski bir eskizdi
Talihi ta buralara dayanır desem gene de ikna edemem sizi
Boynuna alırdı beni, havalara atardı, gene yap- yapardı
Dayım, çocukluğumdu, oyuncak kamyonumdu
Seksenlerdi dayım, su basmanı bitmemiş evlere benzerdi çocukluğum

Dayım öldü fakat dayım yaşıyor gene yaşa-yaşar; elvan şekerdi dayım
Gelecekte bir gün yeniden kopup gidecekler için bir akşamdı
Yanında bir de gurbet söyleyecek kuşlar sana
Zamana yaslanıp büyüdüğüm demir asamdı dayım
Bir olup birlik bir kan çeker aldanır geride kalan
Karlı bir coğrafyada nisanları hiç ama hiç gelmesiz
Böyle çiçekli böcekli laflar ettiğim için kınanmayı hak eden de benim
Dayım dayımdı sadece, kasabanın ırmağına giden yolda
N'olsun işte alışıp gidiyoruz kaosa ve başka şeylere de; alışın tabii
Şose çağlardan geçtik görmediler savruluşumuzu
İnsan da ölebilirdi zamanla insan da ölüyor işte zamanla
Dayım gibi, alıp götürdü dayım çocukluğumu da
Fakat umursamıyor şimdi bunları, umursasa bir cevap verirdi
Anlattıklarım.

MAHÇUP SAVAŞMASINI İLK BEN

Kötümser bir şoförden merhamet beklediğim gün çok üzülmüştüm
 Çocuktum henüz “Ödemedin, dedi; sen ücretini ödemedin arkadaş”
 Kesik burunlu bir dolmuştan öğrendim ilk ben mahcup savaşmasını
 Kendi ülkemde kendi dilimde, kim kimdir kim kem bilemedim
 Esaslı şamar yemiştin neticede arkadaş

Kötümser bir şoförden merhamet beklediğim gün çok üzülmüştüm
 Para üstü vermenin zorluğundan bakarken arka koltuklara, çatık kaş
 Adamın küfredişi sanki banaydı, ağzı dolu; ağzı yoktu canavardı adam...
 Oysa vermiştin ücretimi diyemezsin
 Dikiz aynasından görülmüş olman yeterdi
 Sonra sonra insanın vergilendirilişini düşündükçe
 Devletle dolmuş şoförleri arasında bir bağ kurduğum
 Gün, o gün oldu...

İndim utancımдан henüz çocuktum ardından bakakaldım kesik burunun
 Dolmuş arkası tampon yazılarına kazındığımı gördüm
 Oturdum sessiz oğlan çocuğuydum bir kaldırımda Mernus’u andım
 Üç defa ama üç dilde dümdüz gidemedim
 Kötümser bir şoförden merhamet beklediğim gün çok üzülmüştüm

YUNUS ABU JARAD

1 1982’de Gazze’de doğdu. Lisans ve yüksek lisans eğitimini Gazze İslam Üniversitesinde tamamladı. Doktora eğitimine Sakarya Üniversitesi Siyaset Bilimi alanında devam ediyor. Farklı medya kuruluşlarında TV Yorumculuğu ve sunuculuğu yapan Yunus Abu Jarad’ın yayınlanmış 4 şiir kitabı, ve Siyonizm’e Karşı Çıkan Yahudi Akımları (1897–1948) başlıklı, tarih ve siyaset üzerine bir kitap vardır.

DAĞLAR GİBİ

Türkçesi: **İbrahim Demirci**

Bir nesildir bu, kaburgalarında rüzgâr uğuldar
 Ateşin şiddetinden öfke kesilmiş elleri
 Öyle tanır kendini yiğitlik, nedir ne değildir
 Ana sütüyle emip sindirsin onu erkekler
 Şanlarına yaraşır dil nerede, nebevî belâgat, sıçrayış
 Nerede fatih doğuran gece, tugaylar, savaşlar, mızraklar
 Canla başla okunan Mushaflar, gönüllü cihada dipdiri bir çağrı
 Azimlerinin kucakladığı minareyle ruhlarını saran kahramanlık

ve arzular arasında

Kutsal Kudüs gerçeği ki uğrunda ölmek bir kalkandır, yaşamak bir kavga
 Tünellerinde yoldaşlık eden tehlikeler,
 Öğretecek çağrılmanın kıymetini
 Hangi batıya kaçsalar yakalayacak kötüler,
 Doğumuzda saygıyla eğilecek bedeviler
 Anlatacak halklarımızın intikamı düşmanlara:
 Secdeye varanlar, boyun eğmezler asla!
 Kemiklerimize işlenmiş bir şiir güzelliğidir zafer
 Geçip gidenlerse bir serap aldanışı
 Bozgun ölümdür bize, kararımız budur
 İşgalci ordunun cezasıysa utançtır ancak
 İntikam alevini söndürmedi özgür insanlar
 Yoklukları varlıklarıyla sarmaşincaya dek

Halklarına bağıllık yeminini bozmadılar
 Dalgalandı yüreklerde hemoglobindir kanları
 Tüfekler güneşimiz kalacak diye söz verdiler
 Yaraları dönenlerin sığınağı olacak
 Durdular sonsuzluk doruğunda
 Yaşattılar Sâ'm'ın onurunu sağlam adamlar
 Eserken eğilmediler rüzgârların önünde
 Teslim olmadılar denizin dalgalarına coşarken
 Sadece savaşımlara daldılar dalmadılar başka şeye
 Çetinlikler pes etti güvenenler karşısında
 İndiğinde yazgıyız biz, putları reddetti onları
 Yabancılar teslim oldu.
 Buğday serptiler nübüvvet toprağına
 Meydanlar açıldı yolculara
 Kayboldularsa da varlıkları yokluklarında onların
 Şandır şereftir yiğitlerin ölümü
 Yüceliş armağan ettiler alçalışına Araplığın
 Yine de kapandı yüzlerine kapılar
 Doğumuzdaki başkentler Vehhâb'ın nimetleri içinde yüzerken
 Açlığa terk edildi onlar.
 Petrol, servet, yüksek konfor
 Coşkulu retorik ve nutuklar
 Korkaklık etti yarı yolda bırakanlar
 Ayıplanır oysa soyluların töresinde korkaklık
 Kılıçlar kınında bağlandıktan sonra
 Kırımdan geçirildi benim bu şehrim

Kınamakla yetindiler, öfkeyi bile çok gördüler
Yaraların üstünde yalanan köpekler aslan kesildiler
Beldeleri yaktılar, paramparça ettiler kuş yuvalarını
Kurtlar ulur oldu yurdumuzun üstünde
Hüznümüzün haritalarında yaşamaktayız artık
Yangınlar üstünde cenazeler, yıkıntılar
Ülkemizde kalacağınız sevdası içimizde
Dönenlerin geçeceği köprüdür kemiklerimiz

ÖLÜMÜN ÇOCUKLARI VAR BÜYÜYECEKLER

Türkçesi: **İbrahim Demirci**

Ölümün çocukları var büyüyecekler
Hatırlayacak onlar
Ölümlle kol kola boğuştular
Parçaladılar pençelerini ölümün
Yonttular tırnaklarını
Ateş ile taş ile
Hatırlayacak onlar
Bağladılar korkutanları
Bağladılar kırıp geçenleri
Bölük pörçük oldu canları
Sere serpe serpildi kanları
Taş kesildi damarları
Sıra onlara geldiği zaman
Dağıldılar karanlığına çukurların ve çadırların
Zirve toplantısı beklerken birileri
Sel olup akıyordu kanları
Dolunayla kucaklaşıyordu canları

Tepelerinde dönen uçaklar
Unutmadılar onların da insan olduklarını
Kurşun vızıltıları ürkütür onları
Ateşleri öldürür
Karar verdi yağmur gibi yıkım yağdırmaya
İki kez katletmek için şehidi
Söküp çıkarmak için cenini
Atına binmiş tehlikeli bir süvari olmadan önce
Ola ki annesinin rahminde o
Biçimlenmiştir nihayet
Onları korkutan bir insan tortusu bu
Gurur içinde sarhoştı belki Firavun
Fakat gün geldi, nehre atmış olduğu
Musa ile yüz yüze geldi
Ölümün çocukları var büyüyecekler
Anlayacaklar ki ertelenmiştir düğünleri
Yazsınlar diye kaderin o yaprağını.

